

RINGORGANISATIONNUMMER - APRIL 1961

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

61ste JAARGANG

Nr 4

Het Ringpresidentschap v.l.n.r.:

Bernard W. Lefrandt
Cornelius van de Put
J. Paul Jongkees
Gerard G. Stoovée

INHOUD:	Blz.
Het Presidentschap van de Hollandse Ring Conferentie 12 maart 1961	103
President J. Henry Volker	104
President Alvin R. Dyer	106
President J. Paul Jongkees	112
Eerste Raadgever Bernard W. Lefrandt	113
Tweede Raadgever Gerard G. Stoovée .	113
Broeder J. Paul Jongkees	114
President Nathan E. Tanner	115
Elder Hugh B. Brown	116
Broeder Gerard G. Stoovée	119
Broeder Thijs Winkel	119
Broeder James J. de Bry	121
Sister Dijer	122
President Nathan E. Tanner	123
President Alvin R. Dyer	125
President Hugh B. Brown	128
De geschiedenis van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland	135
Gelukwensen van de vroegere Zendingspresident Don van Dam en Ada van Dam	140
Gebeurtenissen in de zending	141
Wie heeft ze?	146
Met geheel uw hart	147

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Het Presidentschap

van de Hollandse Ring

De eerste „Stake” op het vasteland van Europa is gevestigd en de Nederlandse Zending viel de eer te beurt, deze binnen haar grenzen te krijgen.

Om dit bijzondere evenement te bezingen en daarbij niet in herhalingen te vervallen, is geen eenvoudige opgaaft, want in vele toonaarden is aan de vreugde over deze, in de geschiedenis van de Nederlandse Zending, unieke gebeurtenis in menige toespraak uiting gegeven.

Over de Ring als zodanig is reeds voldoende uitgeweid en het is daarom aan de bestuursleden van die Ring, wier beeltenissen op de omslag van dit nummer prijken, dat hier in het bijzonder aandacht wordt gewijd. De President van de eerste Ring op het Europese Continent is Johan Paul Jongkees. Vóór zijn benoeming als zodanig was Broeder Jongkees eerste raadgever in het Zendingsbestuur, eerst onder President Sperry, daarna onder President Volker. Gedurende die tijd heeft hij blijk gegeven over grote bekwaamheden als leider te beschikken en zich steeds met lofwaardige ijver van de hem toevertrouwde opdrachten gekwetend. Het verbaasde dan ook niemand, dat juist hij tot deze hoge en verantwoordelijke positie werd geroepen.

De eerste raadgever in het Ringbestuur, Broeder Bernard W. Lefrandt, was eerder President van het Hoofdbestuur van de Onderlinge Ontwikkelings Vereniging in de Nederlandse Zending. Wij zien hem als zodanig node afstand doen, maar de bekwaamheid, bedachtzaamheid en rustige vriendelijkheid, waarmede hij die taak vervulde, doen het beste van hem in zijn nieuwe roeping verwachten.

Ook de tweede raadgever, Broeder Gerard G. Stoové, kan op een werkzaam leven in de dienst van Christus' Kerk terugzien. Onvermoeid heeft hij gearbeid, eerst als Secretaris van de gemeente Rotterdam Noord, daarna als President van die gemeente en vervolgens als President van het Rotterdamse District. De in die jaren opgedane ervaring en zijn ijver voor de goede zaak zullen hem zeer zeker zijn thans verworven, hoge positie waardig doen zijn.

De Secretaris van het Ringbestuur, Broeder Cornelius van de Put, kennen allen, die zich aan Tempelwerk en Genealogie wijden of gewijd hebben, als een voortreffelijk organisator, die met opgewektheid en een blijde lach alle moeilijkheden weet te overwinnen, hetzij met het woord, hetzij met de pen, welke laatste eigenschap hem uitnemend geschikt maakt voor het ambt, waartoe hij nu is geroepen en in welke veel omvattende taak hij ongetwijfeld krachtadig terzijde zal worden ge-

staan door de assistent-secretaris, Broeder Carlos Böck.

De ogen van alle leden der Nederlandse Zending zijn vol vertrouwen op deze mannen gericht, want zij weten, dat zij dat vertrouwen hebben gesteld op mannen met een rotsvaste getuigenis van de waarachtigheid en belangrijkheid van het werk, waarover zij gesteld zijn.

Moge God hen zegenen met kracht naar lichaam en geest, met wijsheid en inzicht om deze verheven taak naar Zijn wil te volbrengen.

Conferentie 12 maart 1961

President J. Henry Volker:

Broeders en Zuster, Ik geef U de groeten van President David O'Mckay, want het was niet mogelijk voor hem om vandaag te komen. Hij was van plan om hier te zijn en hij dacht dat het misschien zou gebeuren, maar het werk, dat zij hebben gedaan in Engeland was te veel voor hem en zijn vrouw en zij moesten naar huis gaan. Wij zijn erg dankbaar, dat wij in ons midden hebben Elder Brown van de Raad van de Twaalf Apostelen en President Dyer en President Tanner. Ik heb ook een fijne brief gekregen van President Moyle. Hij zegt, dat zijn bezoek in december aan ons land één van de fijnste ondervindingen van het gehele jaar was. Hij vond het erg plezierig om met de leden te vergaderen en ze te ontmoeten. Hij geeft de groeten aan iedereen. Hij vraagt de zegeningen van onze Hemelse Vader op de nieuwe Ring, die vandaag georganiseerd zal worden. Wij hebben ook de groeten van President en Zuster Sperry en ook van President en Zuster van Dam. Zij hebben allen brieven geschreven om te zeggen hoe dankbaar ze zijn, dat dit vandaag kan gebeuren. Veel werk is hiervoor gedaan om dit voortgang te doen vinden. Het is niet in één of twee jaren, maar zij is gegroeid, de Nederlandse Zending, gedurende vele jaren. Onder vele Presidenten en zendelingen, die hier gewerkt hebben om dit tot stand te brengen. Wij hebben hier een telegram van broeder en zuster van Dam. Het zegt: Wilt U alstublieft onze groeten en beste wensen aan de leden van de nieuwe Ring van Zion brengen?

De eerste Ring op het vasteland van Europa. Dit is een grote dag voor de Nederlandse Zending en ook in de geschiedenis van de Kerk zal dit worden opgeschreven als één van de grootste dagen die wij ooit zullen hebben, nu de eerste Ring van Zion hier wordt georganiseerd. Ik wil ook zeggen, dat het niet alleen de zendelingen zijn en de Presidenten van de zendelingen, die dit mogelijk hebben gemaakt, dit is ook het werk van de leden van de Kerk, door hun getrouwheid en omdat zij gewillig zijn om hun plichten in de Kerk te doen. Omdat de broeders en

zusters het werk op zich hebben genomen, in het bijzonder gedurende het laatste jaar. Wij hebben de districten georganiseerd met Districts-presidents, en ook hebben wij de leiding van verschillende Gemeenten van de zendelingen weggenomen en aan de leden gegeven. Die broeders en zuster hebben het werk goed gedaan en zijn hun plichten goed nagekomen. Daarom hebben de Autoriteiten van de Kerk goed gevonden om nu een Ring van Zion hier te vestigen. Nu vragen wij: „Zijn wij hiervoor bereid broeders en zusters? Zij hebben mij dit dikwijls gevraagd; zijn de leden hier bereid om deze nieuwe Ring van Zion op zich te nemen, want het zal veel plichten op onze schouders brengen. Niet alleen één of twee leden van de Kerk, maar alle leden hier in Nederland. Wij hebben in ons midden vandaag de drie broeders, die als autoriteiten van de Kerk hier zijn gekomen, omdat zij gekozen zijn om dit werk hier te doen.

Zij komen met de opdracht om de Ring hier te organiseren. Het is voor mij een voorrecht geweest om de laatste drie dagen dikwijls met hen te bidden voor de organisatie hier, dat de Here hen zal zegenen met inspiratie om de juiste broeders te kiezen, die het meest bekwaam zijn om de Ring van Zion te leiden, zoals dit gedaan moet worden.

Ik kan tot U getuigen, mijn broeders en zusters, dat de inspiratie van onze Hemelse Vader met ons is geweest, toen zij met de verschillende broeders hebben gesproken. U zult vanmorgen horen aangaande de nieuwe organisatie. Zij hebben in de laatste drie dagen lange uren gewerkt om met de broeders te spreken en om de organisatie tot stand te brengen. Als de namen van de broeders aan U worden gegeven, vraag ik U om ze te ondersteunen. Het zal niet gemakkelijk zijn, het zal heel moeilijk zijn; zij moeten de ondersteuning hebben van al de leden van de Kerk om dit tot een succes te maken. Ik geloof werkelijk dat iedereen dit wil om vooruitgang te maken en deze Ring zal een voorbeeld zijn voor andere Ringen, die nog georganiseerd zullen worden door geheel Europa gedurende de volgende jaren. Ik zal nu niet meer tijd van U innemen, maar ik dank Mijn Hemelse Vader, dat Zijn Evangelie hier naar Nederland is gekomen. Dit jaar is het honderd jaar geleden, dat de eerste zendelingen naar Nederland kwamen. Ik ben dankbaar, dat mijn vader tot de eersten behoorde, die tot de Kerk kwamen met zijn familie in het jaar 1875. Zij gingen naar Amerika in het jaar 1877. Gedurende die tijd is er veel vooruitgang gemaakt in dit land. Veel zegeningen van onze Hemelse Vader zijn aan de leden gegeven. Van diegenen, die toen zijn geëmigreerd, hebben wij nu veel kleinkinderen op zending om wederom het evangelie te verkondigen.

Ik geef U mijn getuigenis, dat de leiders van onze Kerk, de profeet David O. McKay en zijn raadgevers en het quorum der Twaalf Apostelen werkelijk mannen van God zijn, waardig om openbaringen van Hem te krijgen. Ik getuig tot U, dat zij inspiratie krijgen en openbaringen van onze Hemelse Vader om de kerk te leiden over de gehele wereld. Ik vraag onze Hemelse Vader ons allen te zegenen, niet alleen

in de nieuwe Ring maar ook de leden van de Kerk, die buiten de Ring zullen blijven. In de nieuwe Ring zijn bijna de helft van de leden, daarom zal dus de andere helft buiten de Ring blijven.

En wij vragen U om de zending te steunen zoals U dat in het verleden gedaan heeft. Ik zal de tijd nu overgeven aan president Dyer en hij zal nu tot U spreken. Ik zeg dit in de naam van Jezus Christus Amen.

President Alvin R. Dyer:

Dit is een prachtige en verheven aanblik en het is mijn opvatting, dat een foto van deze vergadering door de ganse Kerk verspreid zal moeten worden, opdat leden van de Kerk in andere delen van de wereld kunnen zien, hoeveel kracht er bestaat in de Kerk in Nederland. Het is voor mij een groot voorrecht geweest, broeders en zusters, om hier te zijn in samenwerking met Elder Hugh B. Brown van de Raad der Twaalf Apostelen en Ouderling Tanner, een der Assistenten van de Twaalf.

Wij zijn hier gekomen in opdracht van het eerste Presidentschap van de Kerk om hier een Ring van Zion te organiseren. En alvorens wij er toe zullen overgaan om deze Ring te organiseren, is het mogelijk van toepassing om iets te zeggen van het wezen van een Ringorganisatie. Mag ik in de eerste plaats Uw aandacht vestigen op twee grote beginselen van de Kerk: De wil en het voornemen des Heren en de algehele instemming der leden.

Op deze wijze, mijn broeders en zusters, wordt deze kerk een soort theocratische democratie. Maar eigenlijk is het een Koninkrijk met Christus aan het hoofd. De werkzaamheden worden ten uitvoer gelegd door dienstknechten, die door God zijn aangewezen. Die in Zijn Heilige naam kunnen optreden omdat hun het priesterschap van God is verleend. De algemene leden van de Kerk, zoals hier nu aanwezig, wordt een bijzondere gelegenheid gegeven om in dit geval de wil des Heren te ondersteunen, zoals deze aan u bekend zal worden gemaakt door de dienstknechten des Heren, die vandaag tot U zijn gekomen. Daarom komen wij vandaag tot U om Uw instemming te krijgen, opdat wij aldus deze twee verheven beginselen kunnen nakomen.

Deze organisatie van een Ring kon nimmer ten uitvoer worden gelegd als niet eerst hiervoor een opdracht was gegeven aan Elder Brown van de Raad der Twaalf, aan ouderlingen Tanner en Dyer, assistenten van de Raad der Twaalf, om deze ten uitvoer te leggen. Onder de leiding van Elder Hugh B. Brown, die hiertoe de sleutelen draagt en die tevens een ziener en openbaarder is en onder wiens leiding wij in alle nederigheid in gebed de Here hebben verzocht Zijn leiding te ontvangen. Vele mannen zijn geïnterviewd geworden. Wij zijn nu gereed om aan U de namen voor te leggen van diegenen die over deze Ring zullen presideren. Mag ik U eerst in het kort vertellen waaruit een Ring bestaat. Een Ring

van de kerk is ongeveer gelijk aan een diocese van een andere kerk. En in dit gebied waarin wijken en gemeenten zullen komen, komt dus het besturend orgaan van de Kerk. Het Ringbestuur en zij, die het bij zullen staan, worden dus de centrale leiders in dit gebied. Zij staan niet langer onder het toezicht van het zendingsbestuur, maar worden rechtstreeks geplaatst onder toezicht van het eerste presidentschap van de Kerk en onder hen, die gezonden worden om hun leiding te geven.

Eén van de voornaamste oogmerken van een Ring is om een grotere eenheid onder de mensen te brengen. Door een afzonderlijke organisatie in deze Ring te vormen en door het ganse programma van de Kerk in dit gebied als een eenheid uit te voeren, komt er ook een grotere eenheid onder de mensen.

Op deze wijze worden zij allen bestuurd door hen, die hiertoe de macht en volmacht bezitten. Aldus wordt de Kerk sterker in alle onderdelen. In deze Ring zullen wijken komen. Een wijk is een afzonderlijke vergadering. In iedere Ring kunnen hiervan meerdere aanwezig zijn. De voornaamste functie van een wijk en ook van een onafhankelijke gemeente is om het ganse programma van de kerk ten uitvoer te brengen, zoals dit op de mensen betrekking heeft. Maar dit staat weer onder toezicht en opperste leiding van de Ring. De grote kans en mogelijkheid die een wijk biedt en ook aan de bisschop in deze wijk is, om in de noden en behoeften van de leden te voorzien, zowel op geestelijk, moreel als stoffelijk gebied. Het is de verantwoordelijkheid van de Wijk om belang te stellen in de individuele levens van de leden. In het bijzonder van onze Jeugd. Ook in het kerkelijk stelsel, dat ten uitvoer is gelegd om ons tot kerkelijke leiders te maken. Op deze wijze wordt de Kerk haar eigen leermeester. Hierdoor wordt ook verzekerd, dat wij immer voldoende leiders in de Kerk zullen hebben. Ook kan in een Ring een onafhankelijke gemeente bestaan. Deze wordt gevormd door een groep leden waarin geen voldoende leiderschap gevonden wordt om daar een Wijk te vormen. Op velerlei gebied wordt hetzelfde verricht als in een wijk. Over hen staat een Gemeentepresident. De verantwoordelijkheid van deze gemeente is in grote lijnen die, welke ook in de Wijken wordt aangetroffen, maar toch in mindere mate en die is er op gericht om de onafhankelijke gemeente door uitbreiding van het ledental voor te bereiden voor een wijkorganisatie.

Eén van de dingen waarop Uw aandacht zal vallen, wanneer het over de organisatie van een Ring gaat, is de verandering in de leiding die van de priesterschap uitgaat. Want tot nu toe stond dit alles onder toezicht van het zendingsbestuur. Maar nu zal de Ring de bevoegdheid hebben voor leiderschap over de quorums van het priesterschap in dit gebied van de Ring en het Ringbestuur zal nu comité's vormen voor toezicht op het Aäronische en Melchizedekse Priesterschap in dit gebied van de Ring. De bron voor leiding en inlichtingen voor dit werk in dit gebied is de presiderende bisschop in Salt Lake City voor het Aäronische

priesterschap en voor het Melchizedekse priesterschap het algemene priesterschapscomité van de Kerk. Dit alles onder het opperste toezicht van het Eerste Presidentschap van de Kerk. Wanneer de leden van deze Ring dit priesterschap dragen en hun functies zullen beginnen, opdat hun roepingen verheerlijkt en uitgebreid mogen worden, dan zullen zij aandacht moeten schenken aan twee belangrijke onderwerpen. Een hiervan werd door de Here bekend gemaakt in het begin van onze Kerk, namelijk in de Kirtland tempel. Dat is dit: Wanneer zij, die het priesterschap dragen, niet de leiders van de Kerk ondersteunen, dan lopen zij de kans om de macht en de gave van het priesterschap te verliezen. Dan is er nog een ander verheven beginsel van het priesterschap, dat in de Liberty gevangenis werd geopenbaard: Wanneer een man het priesterschap draagt en ook een leidende functie bekleedt in de Kerk, moet hij dit doen zonder zich daarbij iets aan te matigen, volgens de beginselen van rechtvaardigheid. En voor al de leden van de Kerk in een Ring zijn er drie belangrijke beginselen, waarna wij allen moeten streven. In de eerste plaats—het doet er niet toe tot welk ambt U moogt worden geroepen — is het Uw verantwoordelijkheid om bekend te worden met Uw plichten, welke door openbaring in afd. 107 zijn bekendgemaakt en dan is het ons aller verantwoordelijkheid om deze plichten en verantwoordelijkheden na te komen, zoals deze ons zijn gegeven in afd. 58 in de Leer en Verbonden. Wij moeten deze verplichting niet moede worden, maar kloekmoedig voortgaan, opdat wij de kroon mogen verwerven, die voor ons is weggelegd. Ter bestemder tijd zal in de Ring een Patriarch komen, die hiertoe zal worden geordend. Dan zal het het voorrecht zijn voor U en voor Uw kinderen, dat Uw lijn van afstamming zal worden bekendgemaakt.

Dan zult U weten tot welke stam van Israël U wordt gerekend, wanneer Gods werk ten einde loopt. Naast de vele behulpzels, zoals de bijbel zegt, die U in de Kerk worden geboden, zult U ook dichter staan bij de algemene hoofdbesturen van de onderorganisaties van de Kerk, die ter bestemder tijd, zoals aangewezen door het Eerste Presidentschap der Kerk, haar vertegenwoordigers naar deze Ring zullen sturen om hier rechtstreeks aan deze leiders van deze onderorganisaties raad te geven. En dan tenslotte nog een van de grote verantwoordelijkheden, die U en Uw leiders ten deel zullen vallen, omdat U als een Ring een eenheid wordt, waarop de ogen van de ganse Kerk gevestigd worden en dat is namelijk de verantwoordelijkheid om Uw eigen zendingssysteem te organiseren en om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen aan Uw bureu, uw vrienden en verwanten en aan allen met wie U in aanraking komt. Er zouden eigenlijk minstens 50 ringzendingen moeten komen, die dan onder de leiding van Uw Ringzendingpresident iedere avond van de week er op uit kunnen trekken om het evangelie te prediken. Deze enkele dingen, die ik hier voor U heb opgenoemd, geven aan, welke grotere mogelijkheden in het kerkelijk werk nu voor U

bestaan.

U staat nu dichter naast de leidende organisatie van de Kerk. En een ieder Uwer moet aan deze oproep gehoor geven. Nu, mijn geliefde broeders en zusters, zal het voor ons het grote voorrecht zijn om aan U voor te leggen de namen van de ambtenaren en algemene autoriteiten van de Kerk. Daarom zullen alle ambtenaren en leraren en leraressen van de Kerk, die wonen in het gebied, waar deze Ring nu georganiseerd zal worden, ontslagen worden en nu is het ons verlangen om hun onze dank te betuigen voor de diensten, die zij bewezen hebben onder leiding van het Zendingsbestuur, aan President en Zuster Volker en aan allen die hen hebben bijgestaan bij het leiding geven van het werk in het gebied, waarin U nu woont. Allen die ons hierin willen ondersteunen gelieven hun rechterhand op te steken. Wij stellen U nu voor een Ring te organiseren van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, welke de naam zal dragen van Holland Ring. Wij hebben hier een telegram, waarin de naam die gekozen is, wordt goedgekeurd.

Verder wordt voorgesteld dat deze Ring zal worden gevormd door de gemeenten Rotterdam Noord, Rotterdam Zuid, Amsterdam Oost, Amsterdam West en de Wijk van Den Haag, alsmede de onafhankelijke gemeente Delft. Allen die hiermede accoord gaan, gelieven wederom de rechterhand op te steken; die er op tegen zijn, kunnen dit door hetzelfde teken kenbaar maken.

Verder maken wij U bekend, dat er afhankelijke gemeenten zullen komen in Schiedam en Vlaardingen en ook in Leiden, maar op een later tijdstip. Dit zal geschieden in de Wijken waarvan zij afhankelijk zijn.

Omdat dit nu de Eerste Ringconferentie is van de Holland Ring, zullen wij U de algemene autoriteiten van de Kerk noemen, opdat U hen kunt ondersteunen, gevolgd door de nieuwe ambtenaren van de Ring en Wijken van de Holland Ring.

Wij stellen U voor als Algemene Autoriteiten van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen: David O. McKay als Profeet, Ziener en Openbaarder en President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen met J. Reuben Clark Jr., als eerste raadgever in het Eerste Presidentschap en Henry D. Moyle als tweede raadgever in het Eerste Presidentschap.

Allen die gewillig zijn deze broederen te ondersteunen in hun roeping maken het bekend door het opsteken der rechterhand. Allen die er tegen zijn, met hetzelfde teken.

Joseph F. Smith als President van het Quorum der Twaalf Apostelen en als leden van de Raad der Twaalf apostelen: Joseph F. Smith, Harold B. Lee, Spencer W. Kimball, Ezra Taft Benson, Mark E. Petersen, Delbert L. Stapley, Marion G. Romney, LeGrand Richards, Richard L. Evans, George Q. Morris, Hugh B. Brown, Howard W. Hunter en als Patriarch der Kerk Eldred G. Smith. De Raadgevers in het Eerste Presidentschap, de Twaalf Apostelen en de patriarch der Kerk als Pro-

feten, zieners en openbaarders. Allen die hiermee accoord gaan, gelieven hun rechterhand op te steken. Allen die er tegen zijn, kunnen hetzelfde teken geven. Als assistenten voor de Raad der Twaalf apostelen Alma Sonne, ElRay L. Christiansen, John Longdon, Sterling W. Sill, Gordon B. Hinckley, Henry D. Taylor, William J. Critchlow Jr., Alvin R. Dyer, Franklin D. Richards, Theodore I. Burton, Nathan Eldon Tanner en als Eerste Raad der Zeventigers: Levi Edgar Young, Antoine R. Ivins, S. Dilworth Young, Milton R. Hunter, Bruce R. McConkie, Marion D. Hanks, Albert T. Tuttle en als de Presiderende Bisschop Joseph L. Wirthlin, als eerste raadgever Thorpe B. Issacson en als tweede raadgever Carl W. Buehner. Allen die hiermede accoord gaan, gelieve de rechterhand op te steken, zij die er op tegen zijn, kunnen dit door hetzelfde teken bekend maken.

Wij wensen er de aandacht op te vestigen, dat bij het ondersteunen van Uw Ringbestuur en de Bisschoppen van de Wijken en de leden van de Hoge Raad, zij worden voorgesteld om geordend te worden tot het ambt van Hoge Priester in het Melchizedekse Priesterschap.

Wij stellen U voor als President van de Hollandse Ring J. Paul Jongkees. Allen die hiermede accoord gaan gelieve de rechterhand op te steken, die er op tegen zijn, kunnen dit door hetzelfde teken kenbaar maken. Als Raadgevers in het Ringbestuur: als eerste raadgever Bernard W. Lefrandt, als tweede raadgever Gerard G. Stoovée. Cornelius van der Put als Ring secretaris en Carlos Böck als assistent Ring secretaris. Allen die er mee acoord gaan, gelieven de rechterhand op te steken, die er op tegen zijn, kunnen dit op dezelfde wijze aantonen.

Als Presidentschap van het Hoge Priesterquorum in de Holland Ring: J. Paul Jongkees als President, Bernard W. Lefrandt als eerste raadgever en Gerard G. Stoovée als tweede raadgever, Cornelius van der Put als secretaris. Als Leden van de Hoge Raad van de Ring: Thys Winkel, Louis C. Frölich, Hendrikus H. Meyer, Marinus Stade, Willem J. Paay, Lambertus Kuipers, Evert Koning, James J. de Bry, Adrianus van Dam. U zult hebben opgemerkt, dat bij het ondersteunen van deze mannen van de Hoge Raad er twee zijn, die hier naar toegezonden werden als leden van het gebouwencomité. Zij zullen hier wonen en U helpen, omdat zij in Amerika ervaring hebben gehad in het besturen van een Ring. Allen, die deze mannen willen ondersteunen, gelieven dat bekend te maken door het opsteken der rechterhand; die er tegen zijn, kunnen dit door hetzelfde teken bekend maken.

Als bisschoppen van de volgende Wijken: Van Rotterdam Noord als Bisschop Christiaan D. Sigmond; als eerste raadgever Johannes T. Wiessenhaan; als tweede raadgever Hendrik Vermij. Rotterdam Zuid: Pieter Speerstra als Bisschop en Jurriaan H. Huisman als eerste raadgever. Er is tot nog toe geen tweede raadgever in deze wijk voorgesteld. Amsterdam Oost: Als Bisschop Hendrik J. v. Tongeren; als eerste raadgever Theo Hans Boom; tweede raadgever Jan van Setten. In Amster-

dam West: Als Bisschop Johannes C. Heuperman; als eerste raadgever Melvert J. Opperman en als tweede raadgever Johan A. Koldijk. Den Haag: Als Bisschop Henri Gaster; als eerste raadgever Hendrik G. de Jong en als tweede raadgever Henri G. Jansen. Allen die dezen kunnen ondersteunen, gelieve hun rechterhand op te steken, die er op tegen zijn, kunnen dit door hetzelfde teken bekend maken.

Als President van de onafhankelijke gemeente in Delft: Leonardus Bovet; als eerste raadgever Johannes Horstmanshoff. Allen, die hiermede accoord gaan, gelieve de rechterhand op te steken, die er op tegen zijn, kunnen het door hetzelfde teken bekend maken.

Nu stellen wij U voor om de volgende broederen ook tot het ambt van Hoge Priester te ordenen: Johannes F. Otto en Jan P. Schouw. Allen die hiermede accoord gaan, gelieve hun rechterhand op te steken; die er op tegen zijn, kunnen dit door hetzelfde teken kenbaar maken.

Na afloop van de morgenvergadering worden het Ringbestuur en de Hoge Raad, die deze morgen door U zijn ondersteund, uitgenodigd om kwart voor 1 aanwezig te zijn, om dan tot de voor hen bestemde ambten te worden aangesteld.

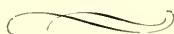
De Bisschoppen en anderen zullen na de middagvergadering worden aangesteld.

Uw nieuwe Ringbestuur heeft ons enige personen voorgesteld als leiders van de hulporganisaties, wier namen wij U nu ter ondersteuning zullen voorleggen.

Als het bestuur voor de Z.H.V. in de Ring: Nora A. Lefrandt als presidente, met Johanna Frölich als eerste raadgeefster.

Als Presidente van het Jeugdwerk Frieda H. Michèly. Als superintendent van de J.M.O.O.V. Cornelis De Bruyn en als Presidente van de J.V.O.O.V. Alexandria de Bruyn. Allen, die hiermee accoord gaan, gelieven hun rechterhand op te steken en allen die hierop tegen zijn, kunnen dit op dezelfde wijze kenbaar maken. De andere ambtenaren en ambtenaressen van deze verschillende organisaties zullen U later bekend gemaakt worden, dan zult U de gelegenheid krijgen om ook hen te ondersteunen. U zult misschien gemerkt hebben, broeders en zusters, dat bij één van de stemmingen er een tegenstem was en hij die tegen heeft gestemd, zal na afloop van de vergadering gehoord worden en een onderzoek zal worden ingesteld naar de reden waarom hij heeft tegengestemd. Wij zullen ons laten leiden door de aard van zijn tegenstem.

Het Ringbestuur en de leden van de Hoge Raad wordt verzocht op het podium plaats te nemen.

President J. Paul Jongkees:

Mijn geliefde broeders en zusters,

Ik heb het volgende aan Elder Brown, President Tanner en President Dyer gezegd, die hier zijn als presiderende autoriteiten, vertegenwoordigend het Eerste Presidentschap van de Kerk en onder wier leiding de Ringconferentie heeft plaats gehad.

Ik heb hun gezegd, dat ik de roeping, van onze Heiland uitgegaan en door de autoriteiten, hier op deze aarde geplaatst, aan ons bekend maakt, in alle nederigheid heb aanvaard en dat ik mijn leven zal inzetten om deze taak zo goed als maar enigszins in mijn vermogen ligt, te vervullen. Broeders en zusters, ik heb me nooit zo zwak en zo klein gevoeld als nu ik hier voor U sta. Ik kan U maar één ding zeggen: ik wil het niet lang maken; ik ben geroepen om te presideren over de eerste Ring van Zion op het vasteland van Europa en daarmee wil ik U mijn gelofte geven, dat ik daarmee wil worden Uw dienaar, dat ik alles zal doen wat in mijn vermogen ligt om U de steun te geven, U allen, Heiligen van Nederland en België, om een ontwikkeling op te doen, die welgevallig is in de ogen van onze Heer. Broeders en zusters, om het werk, dat de Heer van ons vraagt in deze Ring tot een succes te maken hebben wij, het Presidentschap van de Ring en de Hoge Raad van de Ring, Uw niet aflatende volkomen loyale steun nodig.

U heeft gehoord wat er is gezegd; er is veel gesproken ook al in de voorgaande maanden over de zegeningen en de verantwoording, die de vestiging van een Ring van Zion met zich brengt. Het is nu aan ons, broeders en zusters, om ons geloof waar te maken.

Met datgene, met deze gebeurtenis, die uniek is in de geschiedenis van de Kerk van onze Heiland, die een mijlpaal is in deze geschiedenis, wordt van ons gevraagd om ons geloof op de proef te stellen en om het waar te maken. Moge, broeders en zusters, met Uw steun, Uw geloof, Uw getrouwheid, Uw gewilligheid met Uw volle inzet het vertrouwen dat onze Hemelse Vader in ons, Heiligen van Nederland en België stelt, niet beschaamd worden! Thans zijn het nog slechts een aantal wijken in het centrum van Holland, maar daar zal het niet bij blijven, er zullen er meer moeten komen. Het feit dat er nu één is, is een blijk van vertrouwen, dat ons is gegeven en waarvan ik bid voor ons allen, dat wij dat niet zullen beschamen. Dat wij eendrachtelijk zullen werken in de wijngaard des Heren. Dit is mijn gebed, mijn broeders en zusters, nederig en eerbiedig in alle ootmoed tot onze Hemelse Vader in de naam van zijn Zoon, die is Jezus de Christus Amen.

Eerste Raadgever Bernard W. Lefrandt:

Broeders en Zusters,

Van deze plaats uit wil ik onze Hemelse Vader danken, dat Hij mij in de gelegenheid heeft gesteld om mijn roeping en mijn functie in Zijn dienst te stellen en aldus te werken. Ik dank de algemene autoriteiten voor het vertrouwen, dat zij in mij hebben gesteld om mij uit te zoeken als Eerste Raadgever van het Ringbestuur. Ik dank Broeder Jongkees voor de keuze, die hij gedaan heeft. Ik ben blij, dat ik in de gelegenheid word gesteld om mijn beste kunnen te tonen in deze functie. Broeders en zusters, ik begrijp dat ik nederig moet zijn, wil ik deze functie naar behoren volbrengen. Een nederigheid, zoals Paulus ten toon heeft gespreid, toen hij op weg naar Damaskus werd vermaand door de Heer en dat hij zei: „Heer wat wilt gij dat ik doen zal”. Ik hoop, dat ik met mijn werkzaamheden voor de Kerk van onze Hemelse Vader dit indachtig mag zijn en deze woorden, welke Paulus geuit heeft „wat wilt Gij dat ik doen zal”, steeds met mij zal hebben. Dat wij broeders en zusters net zo nederig mogen zijn zoals Paulus, opdat wij een werktuig kunnen zijn in de handen van onze Heer, bid ik voor U en voor mij in de naam van Jezus Christus Amen.

Tweede Raadgever Gerard G. Stové:

Broeders en Zusters,

Allereerst wil ik ook mijn Hemelse Vader danken voor het vertrouwen dat Hij via de algemene Autoriteiten in mij heeft gesteld en via President Jongkees, omdat ik gekozen mocht worden als tweede raadgever in het nieuwe Holland Ring bestuur. Ook wil ik U danken, broeders en zusters, voor Uw ondersteuning en voor Uw vertrouwen, dat U daarmee in ons hebt gesteld. Toen ik het bericht kreeg, lag ik al op bed. Het was 's avonds laat, U kunt zich misschien wel voorstellen, hoe het mij heeft overweldigd en hoe klein ik mij gevoelde, omdat ik nu nog beslist niet kan overzien welk een grote taak van mij verlangd wordt. Het enige, dat ik weet is, dat de Here een ieder die hij roept, zal steunen en dat Hij de weg zal bereiden om te zorgen dat wij kunnen volbrengen de taak, die van ons gevraagd wordt.

Dit zijn de woorden die Nephi heeft gesproken, toen hij werd geroepen door zijn Vader om de koperen platen uit Jeruzalem weg te halen bij hun oom Laban. Ik heb deze woorden als lijfspreuk genomen op het ogenblik, dat ik als eerste raadgever in de Rotterdam Noord gemeente werd geroepen. Ik wil al de leden van Rotterdam Noord hartelijk dank

zeggen voor hetgeen zij gedaan hebben voor in de periode, dat ik als eerste raadgever en gemeentepresident in de gemeente heb mogen dienen. Ik dank al de leden van het Rotterdamse district voor hun vertrouwen en ondersteuning tijdens mijn functie als Districtspresident in het Rotterdamse district van de Nederlandse Zending.

Ik getuig tot U dat ik geloof, zowaar ik hier voor U sta, en dat ik weet dat God leeft, dat Christus Zijn Zoon is, dat zij twee persoonlijke wezens zijn en dat de Heilige Geest ons leidt in alles wat wij doen als wij gehoorzaam willen zijn aan Zijn geboden. Ik smEEK Gods zegen voor U af, opdat U ook dit getuigenis ten eeuwigen dage met U zal mogen dragen. Ik zeg deze dingen in de naam van Jezus Christus, Amen.

Broeder J. Paul Jongkees:

Broeders en Zusters,

Ik heb President Volker gevraagd of ik nog iets mag zeggen. Door mijn nerveusiteit heb ik een paar dingen vergeten te zeggen, die ik U toch nog wel zou willen zeggen. Er zijn velen onder U, broeders en zusters hier in de zaal, die geen deel uitmaken door de plaats waar zij wonen, in de Ring van Holland. Tot U zal ik willen zeggen, met dankzegging voor de prettige samenwerking die ik met U heb gehad, toen ik het voorrecht had raadgever te zijn van President Volker in het Zendings-Presidentschap, blijf voortgaan hem U niet aflatende loyale steun te geven, de zending buiten de Ring van Holland te doen groeien. Daar moeten ook ringen komen en dat kunt U doen door Uw trouw en steun door dik en dun te blijven geven aan de dienstknecht die daar door onze Hemelse Vader is geplaatst om leiding te geven aan het werk, dat daar moet gebeuren. Ik dank diegenen, met wie ik geen directe betrekkingen meer zal hebben buiten de Ring voor hun steun, die zij ons als Zendingspresidentschap hebben gegeven. Gaat voort, broeders en zusters. Het tweede dat ik zou willen zeggen is: staat me toe dat ik hulde breng aan mijn vrouw, die hier helaas niet aanwezig kon zijn op deze bijzondere dag in verband met familieomstandigheden. Ik zou hier tot U willen getuigen dat ik het werk, dat ik heb gedaan en waar ik nu toe ben geroepen, niet zou kunnen doen en niet had kunnen doen zonder haar volkomen absolute, loyale en krachtige steun, die zij mij heeft gegeven, zelfs toen zij nog geen lid van de kerk was en in het werk, dat mij nu is opgedragen, staat zij mij thans met een biddend hart bij. Ik weet dat zij in haar gedachten vandaag met ons is. Ik voel er behoefte aan om hier voor U, broeders en zusters, mijn vrouw deze hulde te brengen. Ik dank U.

President Nathan E. Tanner:

Mijn geliefde Broeders en Zusters,

Het is mij een genoegen om tijdens deze historische gebeurtenis bij U te zijn. Het is voor mij een eer om met U in deze Ring en deze Zending samen te werken en ik weet ook, dat het voor U een eer is om leden te zijn van deze Kerk en van deze eerste Ring, die op het vasteland van Europa georganiseerd is. Sinds ik hier ben geweest en ik gesproken heb met de mannen die geïnterviewd waren, heb ik hier een goede geest gevoeld. Ik besef dat U ook weet, welk een groot voorrecht het is om lid te zijn van deze Kerk en dat het ook Uw vast voornemen is om het evangelie na te leven, opdat Uw invloed ten goede gevoeld mag worden onder allen met wie U in aanraking komt. Toen onze Ring in Calvary, Canada, werd georganiseerd en ik tot de mensen sprak, heb ik de mensen gevraagd om als hun leuze aan te nemen „kiest gij heden wie gij wilt dienen, maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de Here dienen”. Ik heb het prettig gevonden om samen te werken met President en Zuster Dyer, die geroepen zijn om te presideren over de Europese Zending en omdat Nederland een gedeelte wordt van de West Europese Zending, zien Zuster Tanner en ik uit naar onze roeping in dit gebied, om het werk te doen, dat van ons wordt gevraagd, waar wij toe geroepen zijn. De tijd is slechts kort en ik weet dat U allen graag van broeder Brown zult willen horen en daarom zal ik U de groeten achterlaten en U mijn getuigenis geven. In de ganse wereld is geen andere plaats behalve in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, waar wij Apostelen en Profeten hebben en waar een Profeet van God aan het hoofd van de Kerk staat op deze aarde en deze Kerk is het Koninkrijk Gods. Ik zeg tot hen, die ambten bekleden, dat zij geroepen zijn door inspiratie en dat zij Uw stem tot ondersteuning hebben ontvangen. Ik doe een beroep op U om eendrachtig en eensgezind voorwaarts te gaan, zoals ook een leger zou doen, zodat de wereld moge beseffen dat wij ons verheugen in de geest des Heren en wij door onze levenswandel en gedragingen hun kunnen laten zien, dat wij de waarheid bezitten en dat wij vast besloten zijn om zodanig te leven, als de Here van ons verlangt en gaarne zou ik tot de zendingen willen zeggen, die ik aan het einde achterin de zaal zie, dat zij afgezanten des Heren zijn en dat zij de grote eer hebben om geroepen te zijn om tezamen met de Here te werken om mensen in deze Kerk des Heren te brengen. Deze Kerk, waarin wij een plan van leven en zaligheid hebben. Waar wij onze hulp kunnen geven voor dit werk, waarvan de Here heeft gezegd: „dit is mijn werk en mijn heerlijkheid om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen”. Laten wij allen voorwaarts gaan zonder enige aarzeling of zonder ons te schamen; in alle nederigheid dankbaar voor ons lidmaatschap in de Kerk, in het besef dat God leeft en dat Jezus Zijn Zoon, de Zaligmaker

der wereld is; dat Joseph Smith een Profeet van God was en nog is en dat het ons voorrecht is om geroepen te zijn als Zijn kinderen, met de verantwoordelijkheid die wij dragen om het evangelie, waar wij ook kunnen, te verspreiden. Moge de Here ons de kracht, de sterkte en het vaste voornemen en de gave geven om de beginselen van het evangelie ten alle tijde uit te leven. Moge Zijn uitgelezen zegeningen altijd de Uwe zijn, bid ik in de naam van Jezus Christus, Amen.

Elder Hugh B. Brown:

Mijn geliefde Broeders en Zusters,

Ik voel mij zeer nederig deze morgen nu ik hier tot U kom, de algemene eerste autoriteiten van de Kerk vertegenwoordigend, tezamen met Elder Dyer en Tanner. Wij brengen U de liefde en de zegen van President David O. McKay; hij had zo gehoopt hier persoonlijk aanwezig te kunnen zijn, maar het was niet mogelijk voor hem om te komen, daarom heeft hij ons gevraagd om zijn zegen en zijn liefde tot U uit te dragen. Mag ik beginnen met uitdrukking te geven aan mijn dankbaarheid voor de zangers hier voor mij. Wij willen in het bijzonder feliciteren de leidster van dit koor, de organiste en de violiste en de anderen, die hun steun en krachten hier aan hebben gegeven. U zingt echt uit het hart en niet alleen uit het hoofd. Hoewel sommigen van ons de woorden die U zingt, niet kunnen verstaan, voelen wij toch de geest, waarmee U zingt en wij scharen ons met U in deze aanbidding van Onze Heer. Wij weten dat U broeder en zuster Dyer zult missen en hoewel zuster Dyer het nu nog niet weet, kunt U haar van mij wel zeggen dat ze vanmiddag zal spreken. Wij hebben ook Zuster Brown en Zuster Tanner hier bij ons, maar zij spreken een ander soort Hollands en ik vrees dat U het niet zult kunnen verstaan. Dus misschien zullen zij dan maar niet spreken.

Broeders en Zusters, er is niet veel tijd, maar ik zou U een of twee gedachten mee willen geven. Ik denk hierbij aan datgene wat er in de afgelopen honderd jaar is gebeurd. In het jaar 1840 was Elder Orson Hyde de Apostel van de Kerk, die op weg was naar Jeruzalem in het Heilige land. Hij hield zich korte tijd in Nederland op en gaf daar zijn getuigenis van het herstelde evangelie. Maar het was toch niet voor het jaar 1861, nu precies honderd jaar geleden, dat de eerste zendelingen werden aangewezen om te werken in de Nederlanden. Zij waren de Elders P. Augustus Schettler en Broeder Wieggers van der Woude. Zij kwamen hier honderd jaar geleden om dit zendingsveld te openen. Wij, die dezelfde autoriteit hebben als broeder Hyde had, komen nu op dezelfde wijze honderd jaar later tot U om een Ring te organiseren. Wij feliciteren U met het feit, dat U als het ware promotie maakt, van leden van gemeenten in het zendingsveld tot leden van wijken in een

Ring met Uw eigen leiders en leraars. Dit is een grote stap vooruit. Wij willen er U aan herinneren, broeders en zusters, dat deze promotie een begin betekent. Wanneer een jonge man geslaagd is voor een examen van een universiteit of een middelbare school, dan is hij nog niet volledig beleerd en opgevoed. Hij begint eigenlijk pas. Zo is het met ons vandaag ook. Wij gaan als het ware vooruit van het Zendingsveld naar de Ring en dat betekent een nieuw begin en grote dingen die gedaan moeten worden.

Over wat wij in de afgelopen twee dagen hebben gezien, zullen broeder Tanner, Dyer en ik zelf rapport uitbrengen aan het Eerste Presidentschap en wij zullen zeggen, dat U klaar was voor een Ring. Dat U hier mannen en vrouwen hebt, die bereid zijn leiding te geven en wij kunnen zeggen, dat U bereid bent deze mannen en vrouwen te steunen, dat U verenigd, een volk in eenheid zijt. Want de Heer heeft gezegd: „Indien gij niet één zijt, zijt gij de Mijne niet”. Soms is het niet gemakkelijk voor ons om elkander te steunen, want wij allen hebben onze zwakheden, maar laten wij er aan denken, wanneer wij een oordeel vellen over anderen, dat wij zelf niet volmaakt zijn. Ik denk wel, dat wanneer wij dat denken, wij niet zo snel en hard zullen oordelen. Weet U, dat wanneer een man aan de gemeente wordt voorgesteld als een leider, alle ogen op hem gericht zijn; zij zien al zijn zwakheden, zij zijn precies datgene, wat zij willen zien. Wanneer U naar de deugden van zo'n man wilt kijken, dan ziet U ze. Weet U, wanneer ik soms tot een gemeenschap van Heiligen spreek en hun krachtig verklaar, wat de mensen zouden moeten doen en wat zij niet moeten doen, zie ik soms wel een goede zuster ergens in de gemeente zitten en die knikt dan tegen een van de anderen en dan zie ik wel, dat zij denkt: ik hoop dat zij er aan denkt. Soms zie ik wel eens een goede broeder zich omdraaien en naar iemand anders achter hem kijken en hij knikt en dan denk ik wel: „oh, die man denkt, dat slaat op hem”. Bedenkt wel broeders en zusters, dat U nooit zult worden geroepen om U te bekeren voor iemand anders. U moet Uw eigen zaligheid uitwerken. Help anderen als dat mogelijk is. Maar U helpt ze heus niet, wanneer U ze terughoudt. Vertel eens aan onze Heer wat hun goede eigenschappen zijn en vraag Hem om U te helpen de fouten van anderen over het hoofd te zien, maar Uw eigen fouten goed indachtig te zijn. Broeders en Zusters, het doet er niet toe welke positie wij in de Kerk bekleden, want in de Kerk hebben wij nodig alle ambtenaren en ambtenaressen. Via de Apostel Paulus zei onze Heer: „Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft en al de leden van het ene lichaam vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzo ook Christus. Want ook wij allen zijn door één geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen en wij zijn allen tot één geest gedrenkt. Want ook het lichaam is niet één lid, maar vele leden. Indien de voet zal zeggen terwijl ik de hand niet ben, zo ben ik van het lichaam niet, is die daarom niet van het

lichaam en indien het oor zei: dewijl ik het oog niet ben, zo ben ik van het lichaam niet, is het daarom niet van het lichaam? Ware het gehele lichaam het oog, waar zou het gehoor zijn? Ware het gehele lichaam gehoor, waar zou de reuk zijn? Maar nu heeft God de leden gezet elk van hen in het lichaam gelijk Hij gewild heeft. Ik zou U graag deze schriftuur voor willen houden, broeders en zusters, opdat U zich zelf kunt bestuderen. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is een werkzame Kerk. Wij hebben geen beroepspre-dikers. Van elk lid van deze Kerk wordt verwacht, dat het aan het werk deel neemt.

En niet, dat iemand zal zeggen: „Ik ben de bisschop niet, daarom ben ik dus ook niet van de Kerk, of: omdat ik niet de Presidente van de Z.H.V. ben, daarom ben ik geen lid van de Z.H.V. Wanneer wij de les die Paulus ons leert, toepassen, wanneer wij allemaal President van de Ring waren, zouden we geen Ring hebben, maar elk van ons heeft zijn deel te doen. Elk van ons dient zijn taak te vervullen en niet teveel naar een ander te kijken. Wat zou U van een auto denken, wanneer die kon praten; als de motor zou zeggen: die wielen aan de wagen hebben we niet nodig; ik ben de wagen, of wanneer het wiel zou zeggen: ik ben de kap niet, daarom ben ik geen deel van deze auto, om dus te zeggen ik ben het wiel, ik ben het belangrijkste. Maar de automobiel heeft nu eenmaal de wielen, de motor en alle onderdelen nodig en zelfs een klein schroefje of veertje in de motor is zo belangrijk, dat wanneer dit op een of andere manier zijn taak niet verricht, de gehele moter stopt en de wagen is niet veel waard. Zo heeft elkeen van ons zijn eigen deel te doen. Een motor kan niet als een wiel werken en een wiel kan nu eenmaal geen kracht voortbrengen. Zo hebben wij allen ons eigen werk te doen. Ons gebed zou altijd tot onze Hemelse Vader moeten zijn: help mij mijn deel te doen.

Help mij de andere mannen en vrouwen, die Gij hebt gekozen, te steunen, zodat zij hun werk goed kunnen doen. Alleen op deze manier kan deze Ring vooruit gaan.

En wanneer ik tot President McKay kan zeggen, als ik naar Salt Lake City terugga: alle mannen en vrouwen van de Holland Ring zijn tot één verenigd; zij zijn één lichaam tezamen gevoegd tot één doel, allen met één geloof en verlangend om de Here te dienen; wanneer ik dat aan President McKay kan zeggen, wanneer ik thuis kom, dan zal hij zeggen: de Heer zegene deze goede mensen. Ik ga dit zeggen. Wilt U mij steunen, zodat ik het kan zeggen? Wilt U het waar maken, dat U als volk één bent, dat U het evangelie van Jezus Christus lief heeft, dat U naar Uw vrienden en burens zal gaan en er van zal vertellen? Ik zeg U, mijn broeders en zusters, dat dit het evangelie van Jezus Christus is. Ik weet dit beter dan iets anders. Van het midden van mijn hart tot aan de toppen van mijn vingers en lichaam, weet ik dat dit de Kerk is van onze Heiland. Hij heeft mij deze wetenschap gegeven; ik

ben erg nederig, wanneer ik dit tot U zeg, maar ik dank Hem voor Zijn genade. Ik weet dat Hij mijn God en mijn Zaligmaker is en Hij weet dat ik het weet en Hij weet hoe ik het weet. Daarom kan ik het niet ontkennen. Want dat zou God verloochenen zijn en eveneens de Heilige Geest, die mij de inspiratie en kennis heeft gegeven. U met z'n allen bent een deel van het Koninkrijk van God. De Kerk is in de wereld hersteld. Het priesterschap van God is in de wereld. Mannen hebben nu de macht om te spreken en te handelen in de naam van de Heer. En U, die de boodschap van de zendingen hebt gehoord en tot de Kerk bent toetreden, hebt een grote stap vooruit gemaakt. Maar U bent nog niet verlost bij wijze van spreken. U bent op weg naar Uw verlossing, maar U zult niet zalig worden, tenzij U komt waar U wezen moet. Alleen hij die volhoudt tot het einde, zal zalig worden. Dat elk van ons dan tot zichzelf inkere, dat wij met onze eigen zwakheden onze Heer vragen ons te vergeven en ernstig proberen om beter te doen. Ik bid dat de Heer U moge zegenen, opdat U dit doel moogt bereiken. Ik laat deze zegen met U deze morgen, nederig, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder Gerard G. Stoové:

Broeders en Zusters,

Wij hebben gemeend door een kleine attentie uitdrukking te geven aan onze dankbaarheid en waardering voor hetgeen de echtgenoten van de verschillende autoriteiten hebben gedaan en nog steeds doen. Wij zijn zeer dankbaar jegens President David O. McKay, dat hij ons dit geluk heeft willen schenken, om een Ring van Zion hier in Nederland te vestigen, maar wij kunnen hem alleen danken in onze gedachten en gebeden. Wij kunnen echter een kleine attentie geven, die ook naar hem en zijn vrouw uitgaat, door de vrouwen van de autoriteiten die thans aanwezig zijn, een klein huldeblijk aan te bieden. Wij hebben gedacht dit te doen en het beste te kunnen doen, door hun bloemen aan te bieden namens onze Holland Ring en de Nederlandse Zending.

Broeder Thijs Winkel:

Mijn geliefde Broeders en Zusters,

Het is een bijzonder groot voorrecht voor mij om geroepen te zijn om iets tot U te zeggen. Het is een grote vergadering. Acht en dertig jaar geleden heb ik zulke ondervindingen gehad en dat is een lange, lange tijd geleden. Ik vond het zeer aardig, dat deze bloemen aan deze zusters werden gegeven en ik weet dat zij het zeer waarderen.

Wij hebben een lied in de Kerk. Ik denk, dat het in het Hollands is en

ik weet dat het ook in het Engels gezongen wordt. Het is: „Vat Moed’. Ik ben met U, o, weest niet verschrikt, want Ik ben Uw God, Die Uw lot hier beschikt. Ik sterk U en help U en waarschuw voor ’t kwaad, als gij vol vertrouwen Mij nimmer verlaat”. Ik weet, dat wij de sterkte en de hulp nodig hebben van onze Vader in de Hemel om het werk te verrichten, dat Hij van ons gevraagd heeft. Wij lezen in het Boek van Mormon, dat Nephi op een hoge berg klom. Daar zag hij over de oceaan, vele wateren, en hij ontving een openbaring. De stem van God kwam tot hem en zeide, dat hij een schip moest bouwen en over de wateren varen en dan zou hij het beloofde land bereiken. Die geschiedenis kent U wel. Toen ging Nephi, die de jongste broeder was, naar zijn broeders en vertelde hun wat God gezegd had en U kunt zich wel herinneren dat deze broeders lastig waren; zij wilden hem niet geloven en zij zeiden: „neen Nephi, je bent geen scheepsbouwer, je bent geen timmerman, je hebt niet de wetenschap en de kennis om een schip te bouwen. Het is onmogelijk, het is dwaas. Toen zei Nephi: Wij hebben een engel van God gezien en de stem van God gehoord.

Weet, dat al deze zegeningen, die wij ontvangen hebben, door God werden gegeven. Het is een lange geschiedenis, maar uiteindelijk gaven deze broeders toe en zij hebben het schip gebouwd en zij gingen over de wateren en kwamen in het beloofde land. Het is nu precies zo. De tijd is niet veranderd. Als de Heer ons iets vraagt om te doen, zal de weg bereid worden, net zoals Nephi tot zijn broeders gezegd had. Hij zei: „als de Heer ons iets vraagt, dan zal Hij de weg openen; Hij zal ons sterkte geven, de kennis, de wetenschap en de bekwaamheden en ook de macht en kracht om deze dingen te verrichten. Zij hebben het gedaan. Hier in Holland hebben wij 100 jaar gearbeid en nu beginnen wij aan de tweede honderd jaar. Door de kracht en hulp van God zal ook dit in orde komen. Deze dingen zijn geopenbaard en ik geloof, dat er niets zal gebeuren, wat ons terug zal houden.

Acht en dertig jaar geleden was ik hier in Holland op zending. Toen heb ik er nooit aan gedacht, dat er hier een Ring van Zion zou komen. Sedert die tijd heb ik veel genoten in de Verenigde Staten, waar ik ook de kans en de gelegenheid gehad heb om een Bisschop te zijn, om in een Raad van een Ring te werken. Ik heb vele jaren lang met broeder Bruin gewerkt in wat wij noemen het Servicemen Programma. Het is voor de jonge mannen, die in militaire dienst zijn. Wij organiseren ze in groepen en geven hun leiders. Wij hebben jonge mannen geroepen, broeders en zusters, die geen ondervinding hadden, die jong waren en wij hebben onze handen op hun hoofden gelegd en ze opgedragen onze broeders te zoeken op de schepen of waar ze ook zijn in de militaire dienst. Ze hebben vergaderingen gehouden en getuigenissen aan elkaar gegeven en ze hebben veel goed gedaan. Ze werden sterk in het geloof. Ze hebben veel zegeningen ontvangen. Toen dit gedaan werd, zeiden de andere kerken: „dit kunnen jullie nooit doen met mensen die gewone

militairen zijn". In de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd dit gedaan en met succes. U en ik hebben veel zendelingen hier in Holland gezien, die geen kennis van de taal hadden, misschien wisten zij ook niet te veel van het evangelie, maar toch zijn zij gezegend en hebben zij mensen ontmoet, die gewillig waren om naar hun getuigenissen te luisteren en zij hebben de waarheid gezien en nu zijn zij ook blij en gezegend. Ik weet, dat onze Hemelse Vader ons zal zegenen. Deze dingen zijn waar, broeders en zusters, de dingen die wij bestuderen en waar wij over spreken. Zij komen van God. Het is het werk van God hier op deze aarde. Ik weet, dat het herstelde evangelie de waarheid is. Het is veel meer waard dan het leven. Ik ben blij, dat mijn moeder en vader naar de eenvoudige woorden van een zending hier in Holland geluisterd hebben en dat zij naar Zion zijn gegaan, waar zij de zegeningen hebben ontvangen. Laten wij ernstig zijn en bidden, dat deze dingen die vandaag hier gebeurd zijn, een succes zullen zijn. Dit weet ik en ik vraag het eerbiedig in de naam van Jezus Christus. Amen.

Broeder James J. de Bry

Mijn geliefde Broeders en Zusters.

Het is voor mij een wonderbaar ogenblik om voor U te mogen staan. Het is 28 jaar geleden dat ik Hollands gesproken heb in een vergadering in Holland en ik heb altijd gedroomd in die 28 jaar, dat ik eenmaal terug zou komen. Toen ik over de Oceaan vloog en daar in de diepte Holland zag, begon ik zo te beven, dat ik niet wist of ik zou huilen of niet. Zoals U weet, heb ik twee zoons hier op zending en gisteren heb ik aan ze gevraagd of zij mijn Hollands konden verstaan en zij zeiden: „Wel vader, misschien in Frankrijk of Duitsland verstaan ze U, maar ik weet niet of ze het in Holland verstaan. Niettemin wil ik dit zeggen, dat ik voel dat de Geest, die hier was, 28 jaar geleden, nog steeds hier aanwezig is. Ik vroeg mijn vrouw, die geen Hollands kent, of zij iets kon voelen en zij zei dat het iets was, dat tot haar doordringt, want het is wonderbaar, de Geest die deze mensen hebben, alhoewel zij geen woord van hen kon begrijpen. Er zijn enkele gezichten, die ik me kan herinneren van 30 jaar geleden en ik zie daar een zuster. Toen ik haar vanmorgen zag, moest ik haar omhelzen en ik heb later toestemming gekregen van mijn vrouw om dat te doen. Maar nu, mijn broeders en zusters, wil ik U laten weten dat ik zeer blij ben om met U te zijn. Mijn gehele familie is hier. Met nog twee andere dochters en een zoon zullen wij hier wonen. Mijn grootouders en de ouders van mijn vrouw zijn ook op zending. Wij hebben op het ogenblik onze hele familie op zending. Ik wil graag één ernstig ding zeggen. Als ik in Uw gezichten kijk, zie ik de verantwoordelijkheid, die U binnen enkele jaren zult moeten dragen. De laatste keer, toen ik op zending was, heb ik in Amsterdam iets gezegd. Toen ik ging zitten, zei ik tot mijzelf: „waarom

heb ik zo iets gezegd? Maar het is uitgekomen gedurende de grote oorlog, die hier over Holland gekomen is. Nu denk ik op het ogenblik hetzelfde. Ik weet dat, wanneer ik in Uw gezichten kijk en de verantwoordelijkheid zie, die U binnen enkele jaren zult dragen. Laat ik dit zeggen, broeders en zusters: U moet altijd op Uw knieën gaan om hulp te vragen, maar als U het evangelie wilt leven en datgene doen wat van U gevraagd wordt, dan zal ik ook bekwaam zijn om deze dingen te dragen. Deze Kerk zal heel wat vooruitgang maken, nu de eerste Ring georganiseerd is. Binnen enkele maanden en jaren zult U heel wat veranderingen zien. U zult kerken zien verrijzen, U zult mensen binnen de Kerk zien komen, zeer veel vlugger dan ze nu komen. Een hele verandering zal plaats hebben. Toen President McKay mij verliet op het vliegveld, zei hij tegen mij: „Broeder, maak alles zo vlug mogelijk in orde. Broeders en zusters: „leeft het evangelie; ik heb U allemaal lief. Ik heb zoveel mensen naar Amerika gebracht, Hollanders, en eindelijk kwam de politie mij ophalen omdat ik voor te veel mensen tekende. Ik heb voor ongeveer 50 mensen gezorgd en die ook bij mij op de fabriek werkten. Ik wil met U wonen en leven en met U het evangelie leven. Ik vraag God om iedereen te zegenen, want U bent wonderbaarlijke mensen. Ik geef U mijn getuigenis in de naam van Jezus Christus, Amen.

Sister Dyer:

Het was voor mij een grote inspiratie en een verheven ervaring om dit land te betreden. Ik herinner mij nog, toen ik nog een klein meisje was, hoe wij op school van de windmolens hoorden en van de klompen en hoe wij dan plaatjes met tulpen kleurden. Als ik een windmolen, klompen of tulpen zie, dan heb ik veel vreugde in mijn hart. Vanmorgen zei ik in het hotel tegen Broeder Dyer: „ik zal Holland niet verlaten zonder een paar klompen”. Want ik ben er zeker van, dat ik een paar klompen zal kunnen dragen. Broeder Mebius moet er maar voor zorgen, dat ik een paar klompen krijg. Mijn broeders en zusters, als ik vandaag zo voor U sta, dan besef ik pas ten volle welk een groot voorrecht en grote zegen U vandaag heeft ontvangen. Want Uw verantwoordelijkheden zullen zeker groot zijn, maar ik weet, dat onze Hemelse Vader U kracht zal geven en U in staat zal stellen iedere roeping te vervullen, die op Uw weg zal komen. Want ik weet wanneer wij onze Hemelse Vader dienen, dan zal hij ons helpen en zegenen. Men zegt wel eens: „wij samen kunnen veel doen, wanneer een van ons God is. Broeders en Zusters, ik heb immer in een Ring gewoond en daarom weet ik wat een voorrecht en wat een vreugden U deel zullen worden, nu U ook in een Ring zult wonen en werken. Nu geef ik U mijn getuigenis, dat ik weet dat dit de enige ware kerk is op het ganse wereldrond. En ik weet zowaar als ik hier leef, dat onze Hemelse Vader leeft. Ik weet dat Hij dicht bij mij is, zolang ik de geboden onderhoud die hij mij

gegeven heeft. Ik weet dat Jezus de Christus is en ik weet dat Joseph Smith een groot profeet van onze Hemelse Vader geweest is en nog is. Ik hoop en bid, dat onze Hemelse Vader een iegelijk uwer in deze Ring zal zegenen. Ik hoop, dat het eens mijn voorrecht zal mogen zijn om hier weder te keren. Dit vraag ik in de naam van Jezus, Amen.

President Nathan E. Tanner:

Mijn broeders en zusters, ik ben blij hier bij U te zijn, nu de Ring van Zion hier georganiseerd is in Nederland. Vanmorgen heb ik U al gezegd, dat ik zeer blij was over de tijd die ik met U hier heb doorgebracht. Ik heb twee of drie ervaringen die alle andere te boven gaan; waar de Geest des Heren zeker aanwezig is geweest. Alvorens ik verder ga, wil ik gaarne eerst dit prachtige zangkoor feliciteren. Niet lang geleden waren wij in Cardiff, in Wales, en hebben daar ook genoten van het prachtige zingen en het verwonderde mij en ik was verrast dat de mensen hier even goed konden zingen. Nu, de volgende ogenblikken zal ik mijn woorden richten tot de zendelingen achter in de zaal, want ik wil hun gaarne een voorval vertellen. Toen de profeet Joseph Smith nog leefde, zond hij zendelingen uit in het zendingsveld en toen kwamen twee nog jeugdige onervaren zendelingen in het gebied, waar hij woonachtig was en met „hij” bedoel ik eigenlijk een van mijn voorouders, vijf generaties terug. Toen deze zendelingen in dat gebied kwamen en probeerden het evangelie te verkondigen, had hij zich voorgenomen alles in het werk te stellen om het verspreiden van het evangelie tegen te gaan. Ofschoon hij kreupel was en de dokters van hem gezegd hadden, dat hij niet genezen kon, stond hij erop, dat zijn familie hem in de rolstoel naar de vergaderplaats brachten, zodat hij erop toe kon zien, dat deze zendelingen geen valse leerstellingen zouden prediken.

Hij liet zijn familie hem in de rolstoel vlak bij de preekstoel brengen, zodat hij vlak bij de spreker kon zijn om deze eventueel te verbeteren. En zo luisterde hij hoe de eerste zending en toen de tweede hun getuigenissen gaven. Toen hij het evangelie hoorde verkondigen door deze twee zendelingen, vroeg hij of hij met deze twee ouderlingen kon kennis maken. Toen vroeg hij, of zij met hem mee naar huis wilden gaan om daar de avond door te brengen. Hij stelde de ouderlingen vragen en zij verkondigden hem het evangelie en dat duurde tot vroeg in de morgen. Hij zei toen: „als ik maar gezond was, dan zou ik nu wel gedoopt willen worden”. Toen vroegen de ouderlingen hem of hij geloofde dat de Heer hem kon genezen. Hij stond versteld, want daar had hij nog nooit over nagedacht, maar na enkele minuten zei hij: „ik geloof wel, dat God dat zou kunnen, als hij dat zou willen”. En toen vroegen ze hem, of hij gezalfd wilde worden. Hij antwoordde, dat hij dat graag wilde, hetgeen toen gebeurd is. Diezelfde dag nog was hij in staat om gedoopt te worden. Toen hij hoorde dat de Kerk geldelijke

moelijkheden had, verkocht hij al zijn bezittingen en gaf de opbrengst daarvan aan de Kerk. Daarna deed hij al wat in zijn vermogen lag om de mensen te helpen naar het Westen te komen. Ik vertel dit verhaal in het bijzonder aan de ouderlingen, want vaak gebeurt het, dat zij ontmoedigd worden en zich afvragen waarvoor zij eigenlijk hier zijn. U weet nooit, ouderlingen en zusters, aan wie U dit evangelie brengt en hoever Uw boodschap zal gaan. Ik ben zeer dankbaar voor deze ouderlingen, die de boodschap aan mijn voorouders gebracht hebben en ik ben mij ten zeerste bewust van de grote verantwoordelijkheid tegenover hen en mijn Hemelse Vader. Ik hoop en bid, dat ik op waardige wijze mag leven voor mijn gezin en voor het lidmaatschap dat ik in deze Kerk heb, dank zij deze ervaring. Zoals Broeder Brown deze morgen reeds gezegd heeft, is het honderd jaar geleden, dat de zendelingen voor het eerst in dit land kwamen om het evangelie te verspreiden. Het was slechts ongeveer 30 jaar daarvoor dat de Profeet Joseph Smith deze boodschap ontving van God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus. Het was ongeveer 1900 jaar daarvoor, dat Christus zelf kwam om Zijn Kerk hier op aarde te vestigen. Na al deze jaren hebben de mensen in Nederland eindelijk dan een Ring van Zion. Wat zoudt U een grote sterkte en invloed in dit land kunnen uitoefenen, als een ieder uwer één lid in de kerk zou kunnen brengen en het aantal leden zou toenemen, zoals de familie van Jhon Tanner in aantal is toegenomen. Dan zouden alle Hollandse mensen leden van deze Kerk zijn. Dat is precies wat de Here van ons verlangt. Ik wil U er graag op wijzen, welk een voorrecht het is voor een kind om op te groeien en opgevoed te worden in een gezin van Heiligen der Laatste Dagen en hoe belangrijk het is, dat die ouders alle geboden van onze Hemelse Vader ten volle nakomen, wanneer U bedenkt dat dit kind in zijn tehuis het priesterschap van God heeft en wat de macht van het priesterschap betekent. Waar liefde en harmonie in dat gezin is, waar de mensen daar de beginselen van het evangelie leven, welk een invloed dat zal hebben in het leven van die kinderen! Dan zijn die kinderen zeer gezegend en daarom zal ik U nu vragen om één ding in het bijzonder regelmatig en ook geregeld te willen doen. Dat is namelijk om met Uw gezin, wanneer dat rondom U verzameld is, Uw gezinsgebeden op te zenden aan de Here. Roep Uw kinderen om U heen en dank dan onze Hemelse Vader voor Uw lidmaatschap in de Kerk, voor het priesterschap in Uw gezin en zeg dank voor de kennis die U bezit, dat God leeft en Jezus de Christus is en dat U een gezin kunt hebben, dat voor tijd en alle eeuwigheid verenigd is.

Als U dan bidt, spreek met Uw Hemelse Vader. Het kan bijvoorbeeld zijn, dat Marietje haar schoolwerk moet maken dan kunt U zeggen tot Uw Hemelse Vader: „Marie is met haar huiswerk bezig voor school. Wilt U haar zegenen, dat zij mag slagen? Wat een heerlijke invloed is dat dan en wat ook een grote hulp zal dat wezen voor Marie. Als

Jan vandaag niet de jongen is geweest, die hij eigenlijk had moeten zijn en als de familie in een kring verenigd is en de persoon, die het gebed opzendt tot de vader of moeder zegt: „Jan heeft vandaag een fout begaan, maar het spijt hem ontzettend, hij zal proberen om beter te doen, hij vraagt vergeving en wij zullen hem allen helpen, welk een grote invloed zal dat uitoefenen op het leven van Jan. Het zal voor Jan beter zijn dan twee of drie reisjes met vader naar het kleine kamertje. Broeders en zusters, ik pleit met U om dicht bij Uw Hemelse Vader te blijven, opdat U zich kunt verheugen in Zijn geest, dat U in harmonie kunt blijven met de leringen van de Kerk, opdat Uw invloed gevoeld kan worden door allen met wie U in aanraking komt. Dat U in staat moogt zijn Uw Hemelse Vader Uw dankbaarheid te betuigen, opdat U evenals ik zich kunt verheugen over een getuigenis van het evangelie om deze ten alle tijde aan de wereld te kunnen geven. Dit is mijn gebed voor U allen in de naam van Jezus Christus Amen.

Pres. Alvin R. Dyer:

Broeder Mebius moet een beetje rust hebben, daarom mag hij nu aan de rechterhand staan. Vandaag heeft men gesproken over het verdelen van de Europese Zending. Toen Zuster Dyer en ik ongeveer 14 maanden geleden geroepen werden om naar Europa te gaan, waren er ongeveer in die tijd 1400 fulltime zendelingen en 11 zendingen. Er waren nog geen ringen. Sedert die tijd zijn er 4 Ringen bijgekomen. Er zijn nu bijna 2500 zendelingen, die hun volledige tijd hier besteden. Nu zijn er 17 zendingen en weldra zal de 18e ook komen. Daarom hebben de broeders, geleid door wijsheid en inspiratie, gemeend om dit gebied te verdelen. Het is nu ons voorrecht, dat wij President en Zuster Tanner hebben, die geroepen zijn om over de West Europese Zending te presideren. Deze West Europese Zending bestaat o.a. uit de 4 zendingen in de Engelse Eilanden. Het is interessant om op te merken, dat in de laatste drie weken er in Groot Brittanje twee zendingen gevormd zijn. In het begin van februari werd de Franse Zending verdeeld. Nu zal President Tanner dus presideren over de 4 Engelse Zendingen, de twee Franse en de Nederlandse Zending. Het Eerste Presidentschap heeft de wens te kennen gegeven, dat ik zal blijven presideren over de 4 Skandinavische en over de Duits sprekende zendingen. Er zijn nu zelfs 6 Duits sprekende zendingen. Een er van werd ook in februari georganiseerd. En er zijn 4 Skandinavische zendingen. Wij koesteren de hoop, dat binnen enkele maanden ook in Beieren een zending zal worden gevormd. Wij hopen ook en wij vertrouwen op de voorzienigheid des Heren, dat het Evangelie in het Noorden van Italië gebracht zal worden. Waar eens het evangelie van Christus gepredikt werd in de Piémont Vallei. Broeder Mebius heeft met mij samen gewerkt om ook het boek

van Mormon in het Italiaans vertaald te krijgen, alsmede nog andere tractaten en materialen, om wanneer eenmaal de Profeet des Heren zegt, dat de tijd daar is om daarmee te beginnen, wij niet alleen het zendelingen programma vertaald, maar ook nog boeken en andere literatuur hebben om aan de mensen in dat gebied te geven.

Niet lang geleden kwam er ook een sprankje hoop uit Spanje. De Heer werkt op velerlei wijzen om Zijn doeleinden tot stand te brengen. Nu in deze tijd hebben wij een aantal van onze soldaten, die in Spanje gestationeerd zijn, maar in verband met de landswetten waren zij genoodzaakt hun vergaderingen op de militaire basis te houden. Nu is een verzoek ingediend door een van onze coördinatoren, een kolonel van de Amerikaanse Luchtmacht, om onze mormoonse vergaderingen niet meer op de militaire basis te houden. Indien dit zal worden toegestaan, dan betekent dat, dat ook buitenstaanders in deze vergaderingen kunnen komen. In de goedheid des Heren kan dit zeer wel betekenen, dat hiermede de deuren in Spanje geopend worden. In de wijsheid des Heren, volgens ons begrip hiervan, is het Zijn voornemen, dat het evangelie aan alle mensen gepredikt zal worden.

Ondanks de tegenwerking en moeilijkheden, die wij in andere landen hebben, is het toch een inspiratie te zien hoe wij deze sprankjes hoop in deze verschillende landen gebruiken om daar het evangelie aan de mensen te brengen. Ik ben er zeker van, dat U belang stelt in de vooruitgang en de uitbreiding van het werk. Toen de Profeet van God onlangs in Londen was, gaf hij ook aanwijzingen, dat wij naar IJsland moesten gaan om daar een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheden dat gebied te openen voor het prediken van het evangelie. Ik zie met verlangen uit naar de reis, die ik met de President van de Noorse zending zal maken naar dat gebied.

Op deze wijze wordt langzaam maar zeker het werk des Heren verspreid naar alle delen van de wereld. En telkens wanneer de profeet van God een gebied aanwijst, dan wordt dat gebied ook geopend voor ons werk. Iedere dag weer opnieuw zien wij hoe deze inspiratie in de Kerk werkzaam is en het werk leidt. Broeders en zusters, wij hebben hier in deze landen vrijwel een wonder gadeslagen. Men moet wel blind zijn als men niet ziet wat hier plaats vindt, want de Here beroert de harten der mensen. Hij zet de deuren open, zodat de zendelingen kunnen binnentreden. Waar in het verleden het aantal bekeerlingen in de vijftig en de honderd liep, loopt het nu in de duizenden en tien duizenden. Hierin zien wij de vervulling van profetiën, die in alle bevelingen der tijden geuit zijn, namelijk dat in deze dagen het evangelie naar alle mensen zou uitgaan. De uitbreiding en ook versterking van het ledental der Kerk zal plaatsvinden juist in deze tijden waarin wij nu leven. Dit alles opdat de wil van onze Hemelse Vader ten uitvoer worde gelegd. Hoe langer ik in de kerk werkzaam ben en hoe meer ik in de Kerk zie, des te meer besef ik, dat het Evangelie van

Jezus Christus zeer eenvoudig is. Wij houden er van om de leerstellingen van de Kerk te lezen en te bestuderen. Maar tenslotte is het evangelie eenvoudig en voor een ieder begrijpelijk. Op mij heeft het feit steeds indruk gemaakt, dat de Nephieten, toen Christus onder hen verscheen, door hun profeten wisten, dat Hij komen zou. Zes honderd jaar eerder was van Zijn komst geprofeteerd en aan de mensen waren de tekenen gezegd, die Zijn komst in de wereld en Zijn kruisiging zouden melden. Dit alles wisten zij, ofschoon zij woonden in een land, dat aan de andere zijde van de oceaan lag.

Toen de tekenen gegeven werden, waren de mensen in de landen van de Nephieten en Lamanieten bijeen vergaderd en wachtten zij op Hem. Toen Hij onder hen verscheen, waren zij allen vol verwachting omtrent hetgeen Hij hun zou vertellen. Hij heeft ongeveer het volgende aan hen verkondigd:

Gij moet geloof in God hebben, gij moet U van Uw zonden bekeren; gaat in de wateren des doops en wordt door onderdompeling gedoopt, dan zult U de Heilige Geest ontvangen. Dit was de eerste boodschap, die Hij de Nephieten gaf. Ik wil U nu Zijn afscheidswaarden geven, die Hij verkondigde onder de Nephieten, nadat Hij onder hen had vertoefd. Nu ga Ik tot de Vader en voorwaar zeg ik U, wat gij de Vader ook in Mijn naam zult vragen, zal U worden gegeven. Bidt daarom en gij zult ontvangen. Klopt en U zal worden opengedaan, want hij die bidt ontvangt en die klopt zal worden opengedaan. Toen Hij van hen heenging, zei Hij: dit is een gebod! Bekeert U, al gij einden der aarde en komt tot Mij en wordt in Mijn naam gedoopt, opdat gij voor het ontvangen van de Heilige Geest moogt worden geheiligd, opdat gij ten laatste dage vlekkeloos voor Mij moogt staan. Voorwaar, voorwaar zeg ik U: dit is Mijn evangelie. Toen Hij tevoren tot de Nephieten had gesproken, deed hij het volgende zeer krachtige beroep op de mensen: Wederom zeg Ik tot U, gij moet U bekeren en in Mijn naam worden gedoopt en als een kindeke worden of gij kunt geenszins het Koninkrijk Gods beërven. Voorwaar zeg Ik U, dat dit mijn leer is en wie ook hierop bouwen, bouwen op Mijn rots en de poorten der hel zullen hen niet overweldigen en wie ook meer of minder dan dit zal bekendmaken en als Mijn leer vestigen, komt van de boze en is niet op Mijn rots gebouwd". Voor ons, Heiligen der Laatste dagen, is het zeer belangrijk, dat wij als een der fundamentele grondstellingen van het evangelie hebben en zoals het ook in de Artikelen des Geloofs is opgetekend, dat wij geloven, dat het mensdom verlost is door de verzoening, gebracht door Christus, door gehoorzaamheid te betonen aan de voorschriften van het Evangelie en de verordeningen van het Evangelie, n.l. geloof, bekering en doop en de handoplegging voor de Gave des Heiligen Geestes. Ik weet, dat in deze grote vergadering enkele mensen zijn, die niet tot onze Kerk behoren en onze aansporing en uitnodiging tot hen is gelijk aan die van Christus tot de Nephieten. Eenvoudig te volgen,

gemakkelijk te begrijpen, gemakkelijk te verstaan. Stelt Uw hart open voor de leringen van het evangelie, zoals verkondigd door de zendelingen. Laat het zaad van geloof in Uw hart geplant worden. Laat toe, dat dit een drijfkracht in Uw leven wordt om geloof te oefenen en bekering te betrachten. Dan, wanneer gij die dingen uit Uw leven wegwerpt die U gedaan heeft en die U niet had moeten doen, wanneer U tot Uw hemelse Vader gegaan is en Uw zonden heeft beleden en wanneer U het verlangen koestert om met Uw Hemelse Vader door de doop een verbond te sluiten en als U dan in de gelijkenis van Zijn dood en opstanding, in de wateren des doops nedergaat en met Hem een verbond sluit voor de vergeving van Uw zonden en wanneer deze verordening wordt voltrokken door iemand, die daartoe de volmacht bezit en wanneer U dan de handen op Uw hoofd worden gelegd, ontvangt U de gave des Heiligen Geestes, die een macht zal zijn, die U in Uw ganse leven zal leiden, indien U slechts de geboden van God zult onderhouden. Dit is in wezen het ganse evangelie van Jezus Christus. Het is zo eenvoudig en gemakkelijk te begrijpen. Stelt Uw hart open en de Here zal het opmerken en mogelijk maken, dat U dit zult verstaan. Ik leg mijn getuigenis voor U af en ik weet dat deze dingen waar zijn, dat Jezus Christus de Zoon van God is, de Heiland van de wereld, de Verlosser van het mensdom, die de weg geopend heeft en bereid. Ik getuig tot U ook, dat Joseph Smith een Profeet van God is en dat David O. McKay ook een profeet van God is. Ik geef U mijn getuigenis dat dit de Kerk van Jezus Christus is. Hierin vinden wij de macht en de verordeningen om het mensdom te verlossen. Ik moedig U aan om hieraan gehoor te geven. In de naam van Jezus Christus Amen.

President Hugh B. Brown:

Wij zijn een zeer gelukkig volk en wanneer wij dus tezamen komen in onze Kerk, dan komen wij graag tot elkaar en sluiten vriendschap en dan vragen onze vrienden zich soms wel eens af, of wij eigenlijk oprecht zijn in onze aanbidding. Zou ik misschien in dit verband U een waarschuwing en een raad mogen geven? Laten wij in onze Kerken eerbied betonen en laten we dus het afsteken van bezoeken reserveren tot buiten de Kerk. Wij willen Uw enthousiasme niet onderdrukken, maar tenslotte zijn we hier om onze Heer te aanbidden. Dat moet nu geen aanleiding zijn om droevig en met een lang gezicht te kijken. Maar het moet ons juist zeer gelukkig maken. Wij begroeten elkander en geven elkaar de hand en met warme vriendschap. De President heeft aan al de Ringen van Zion het volgende gevraagd: dat wij eerbied betonen, wanneer wij tezamen komen om Hem te aanbidden.

Opnieuw wil ik mijn waardering uitspreken voor het feit, dat ik hier kan komen. Wij voelen ons allen zeer gelukkig met de organisatie van deze Ring. Het is onze overtuiging, dat de juiste mannen en vrouwen ge-

kozen zijn om te presideren en het zal ons een vreugde zijn om terug te keren naar Salt Lake City om aldus te rapporteren aan de President van de Kerk.

Ik vraag me af, broeders en zusters, of U misschien wel zoudt willen weten, waarom ik eigenlijk een Mormoon ben. Ik neem aan, dat ik in de eerste plaats wel een Mormoon ben, omdat ik in de Kerk geboren ben. Mijn voorouders van beide zijden zijn 5 generaties lang al lid van de Kerk. Natuurlijk was ik geneigd om die richting te gaan. Maar veel van mijn leven heb ik gescheiden van de eigenlijke Kerk moeten doorbrengen. Ik heb verkeerd met veel verschillende soorten mensen. Op de boerderijen, als een cowboy in Canada, ook in de handel, ik heb rechten gestudeerd; als wij over advocaten beginnen, stottert iedereen wel een beetje. Ik heb ook als officier in het leger gediend gedurende de eerste wereldoorlog. Ik was een coördinator voor alle leden in dienst in de tweede wereldoorlog. Dit vertel ik U nu niet om een beetje over mezelf op te scheppen, maar U alleen maar de achtergrond te geven van het feit dat ik een Mormoon ben. Ik heb met duizenden gesproken over het geloof en zij behoren tot veel verschillende kerken en alles wat ik heb gehoord of gelezen, bevestigt mijn geloof in de Kerk van Jezus Christus. Ik ben een Heilige der Laatste Dagen, omdat dit de Kerk van Jezus Christus is. Alles wat wij doen en leren, heeft te maken met het leven en de leringen van de Verlosser dezer wereld.

In sommige landen zijn er wel eens predikanten of andere geestelijken van andere Kerken geweest, die zeggen dat wij geen Christelijke Kerk zijn. Ik zou graag deze verklaring of uitlating hier willen verbeteren en U verklaren, dat dit de Kerk van Jezus Christus is. Het is mijn geloof in dit feit, dat mij aan deze Kerk bindt. Ik eer en heb respect voor de mensen die in deze Kerk dienen. Ik eer en heb bijzondere eerbied voor de naam van de profeet Joseph Smith. Maar mijn geloof in de verlossing in het hiernamaals is niet afhankelijk van hem en het hangt ook niet af van mijn vertrouwen in President David O. McKay. Diegene, die mijn verlossing teweeg zal brengen, is onze Heer Jezus Christus en er is geen andere naam onder de hemelen gegeven, waarbij de mens verlost kan worden.

Daarom ben ik dus een Heilige der Laatste Dagen, omdat ik geloof, dat Jezus van Nazareth de zoon van God was en wanneer ik aan Hem denk, dan denk ik aan een persoon. Ik denk niet aan iets onbegrijpelijks of aan iets ongrijpbaars. Ik denk niet aan iets dat geen lichaam, geen lichaamsdelen of geen gevoel heeft. Want in mijn hele opvoeding heb ik geleerd om logisch te denken. Daarom, als mij gezegd wordt, dat God geen lichaamsdelen heeft, dan bestaat hij niet. Alles heeft lichaamsdelen. Zelfs een klein electron heeft delen. Atomen hebben onderdelen. God heeft ook delen. Ik sprak eens over dit onderwerp met een rechtsgeleerde en hij zei dat het dwaasheid van me was te geloven dat God een persoon is en hij zei ook, dat het volgens hem belachelijk was

dat iemand, die de wetten bestudeerd heeft, kan geloven dat God een mens is. Hij was toch een Christen. Hij kende zijn bijbel wel en toch zei hij, dat God niet tot de mensen kan spreken. Deze man was ook een rechtsgeleerde. Ik zei dus tot hem: „Wanneer wij over rechten spreken, dan neem ik een wetboek en wanneer we het niet met elkaar eens zijn, dan nemen we dat wetboek en kijken daarin wie gelijk heeft. Wetende, dat hij toch wel in de Bijbel gelooft, zei ik tot hem: laat dan die Bijbel ons wetboek zijn, dan zullen we uit dit wetboek eens nagaan of God inderdaad ooit tot mensen heeft gesproken. Daarom opende ik het eerste hoofdstuk van de Bijbel en daar zagen we al dat God tot Adam sprak. Nu, het was heus niet iets ongrijpbaars of iets onstoffelijks, dat tot Adam sprak; het was een Persoon met lichaamsdelen, met verstand, met gevoel die tot hem sprak. Het was in feite Adam's Vader die tot hem sprak. In hetzelfde hoofdstuk staat ook, dat God de mens schiep naar Zijn evenbeeld, Hij schiep de mens naar zijn evenbeeld, man en vrouw schiep Hij ze. Wanneer nu de man is geschapen naar het evenbeeld van God, wat denkt U dan hoe God er uit ziet, als U naar de mens kijkt? Het is niet alleen gezond verstand, maar het is volkomen in overeenstemming met de Heilige Schrift om te zeggen, dat God een persoon is met een lichaam. Toen vroeg ik mijn vriend of hij geloofde dat Christus met een lichaam hier op aarde heeft vertoefd. Hij zei: „natuurlijk, dat geloven toch alle Christenen? Maar was Christus dan God? Hij zei ja, Christus was een God, Hij was de Zoon van God, het tweede lid van de Godheid. Wanneer Christus dus een lid van de Godheid is en Hij heeft een lichaam, dan heeft God ook een lichaam. Jawel, Hij had een lichaam toen Hij hier op aarde was, maar niet in de Hemel. Wat heeft hij dan met zijn lichaam gedaan? Dat is gekruisigd en in het graf gelegd. Bleef het in het graf? Neen het kwam er weer uit. Wat kwam er dan uit? Alleen een geest? Laten we dan het wetboek er bij nemen en kijken wat er staat. En deze zelfde Christus, die tussen zijn discipelen verbleef, toen Hij op aarde was, zei tot hen na Zijn opstanding het volgende: Hij strekte Zijn handen naar hen uit en zei: „betast mij, een geest heeft geen vlees en beenderen, gelijk gij ziet dat Ik heb”.

Toen zei hij: Ik geloof, dat ik het wel moet aannemen, dat Christus inderdaad ook na Zijn opstanding nog een lichaam had”. Christus de Zoon van God had dus een lichaam na Zijn opstanding. Maar hij zei: „Hij nam het niet met zich mee naar de hemel”. Laten we dan het wetboek maar weer opslaan en eens kijken. Er staat in het wetboek, dat zij uitgingen naar nabij Bethanië en Jezus voer op naar de hemel in hun aanwezigheid. Er staat heus niet in de Bijbel, dat Hij Zijn lichaam aflegde, zoals men een kledingstuk aflegt. Ze zagen Hem opgaan naar de hemel, ze zagen het. Verder staat er in het wetboek ook nog, dat Hij nog terug zal komen en wanneer Hij terugkomt, dan zal Hij weer Zijn handen uitstrekken, zegt Zacharias en de Joden, die dit zullen bij-

wonen, zullen tot Hem zeggen: „wat zijn deze tekenen in Uw handen en dan zal Hij zeggen: deze ontving ik in het huis mijner vrienden. Geloof U nu, dat deze tekenen in Zijn geest waren? Zij zijn de tekenen in Zijn lichaam. Hij komt met ditzelfde lichaam terug en zal staan op de Olijfberg. Het is één ding om het evangelie te geloven, omdat U het met Uw verstand kunt begrijpen, maar het is nog een ander ding om het evangelie met Uw hart te begrijpen, met de inspiratie van de Heilige Geest. Maar wanneer de twee tezamen komen, dan weet U, dat het evangelie waar is en alles wat ik omtrent het evangelie in de afgelopen 56 jaar, sinds ik ook in Europa ben geweest, heb geleerd en alles wat ik heb geleerd omtrent het leven, het doel en de projecten die er zijn, overtuigen mij niet alleen dat er een God is, maar dat Hij een persoonlijk God is. Hij is mijn Vader, Christus is mijn broeder. Ik ben geschapen naar het evenbeeld van God. Wanneer hij mijn Vader is, dan kan ik als Hij worden. Dit is de wet van gelijkheid. Het is helemaal niet dwaas om te geloven, dat iemand kan worden als diegene, van wie hij afstamt. Wij hadden het er over, of God nu tot de mensen spreekt. Toen ik aan mijn vriend vroeg: „Heeft God dan wel eens tot de mens gesproken, toen zeide hij: ja, Hij sprak tot Adam. Behalve tot Adam tot wie sprak Hij dan nog meer? En hij zei: „Laten we het wetboek dan maar pakken en we namen Genesis, Exodus en andere hoofdstukken erbij. Het bleek dat Hij sprak tot Henoeh, Noach, Abraham, Mozes en tot Jesaja, Jeremia en Ezechiël en tot Hosea, Joël, Micha en al deze profeten van ouds. Ik vroeg mijn vriend: „Geloof je dat?” Hij zei: ja, dat staat in de Bijbel. God sprak tot de mensen. Waarom deed hij dat dan? Hij wilde hen terug naar Zijn tegenwoordigheid leiden. Hij zond profeten tussen hen. Deze profeten werden geordend en aangesteld voor dit doel. Zij hebben het recht om te spreken en te handelen in de naam van God. Hij zei: „jawel maar dat is in het Oude Testament”. Toen vroeg ik: „Maar is het niet zo, dat God tot de mensen in het Nieuwe Testament sprak? Hij zei ja, want hij was wel op de hoogte met de Bijbel. Inderdaad, de stem van God werd gehoord toen Christus werd gedoopt. Zijn stem werd opnieuw gehoord op de berg der verheerlijking. Zo is het dus, dat de stem van God op deze aarde gehoord kon worden toen Christus op deze wereld was. Hij zei, ja maar dat was in de dagen van de Bijbel. Maar wat is het verschil dan? Was God dan verschillend van wat Hij nu is? Hij zei: „Nee God is dezelfde, gisteren, vandaag en altijd. Maar wanneer Hij dan altijd dezelfde is geweest en Hij sprak tot de mensen, waarom kan Hij dat dan nu niet doen? Hij zei: „dat weet ik niet, maar Hij spreekt niet”. Toen gaf ik hem het idee: misschien heeft God de macht daartoe verloren. Hij zei: „Nee, God heeft de macht om te spreken”. Dan bedoelt U dus, dat Hij de macht heeft om te spreken als hij dat zou willen?” Hij zei: „Jawel God kan alles doen. Maar misschien spreekt Hij niet meer tot ons, omdat wij zo knap zijn en wij hem niet meer nodig hebben. Wij

hebben nu wetenschap en wij zijn enorm ver gevorderd, we hebben God niet meer nodig”. Maar toen zei hij: „Wij hebben God meer dan ooit nodig”. „Misschien houdt Hij dan niet meer van ons en kan het Hem niet meer schelen wat er met ons gebeurt”. En toen zei hij: „Ja maar God houdt van elk mens op dezelfde wijze”. „Wel als dat zo is, dat Hij toch tot de mensen kan spreken en hij houdt van ons zoveel en wij hebben Zijn hulp zo nodig, waarom spreekt Hij dan niet tot ons”? Toen zei hij: „Vertel mij dat maar”. Toen vertelde ik het hem. Toen vertelde ik hem, dat God inderdaad tot de mensen spreekt. Het is omdat ik geloof, dat God ook in deze dagen tot de mensen spreekt door een profeet, dat ik een Mormoon ben. Het is omdat ik geloof, dat toen een jonge man in het bos zich terugtrok en bad tot onze hemelse Vader, hij een licht zag en een stem hoorde en God de Vader en de Zoon zag. Toen ik dat aan mijn vriend vertelde, zei hij: „Dat is komplette onzin”. Toen vroeg ik hem: „Is dat boek dan onzin?” Hij zei: „Nee, dat boek is waar”. „Wanneer dit boek waar is, dan ben ik volkomen gerechtvaardigd in mijn geloof, dat God tot de mensen spreken kan. Ik wil graag speciaal ten behoeve van onze vrienden, die hier vanmiddag met ons vergaderen, zeggen: „Ik ben een Mormoon, omdat ik in de Heilige Bijbel geloof”. Wij hebben nog andere boeken: het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden, waarin wij ook geloven. Zij zijn openbaringen van God, in boeken vastgelegd. En wat is het nu eigenlijk, mijn broeders en zusters, dat ik U vanmiddag wil zeggen? Het is eenvoudig dit: ik geloof dit zo sterk, dat ik mijn gehele leven aan dit geloof wil geven. Niets anders is er in de hele wereld voor mij, dat ook maar op enigerlei wijze in belangrijkheid is te vergelijken met het evangelie. Als het dan waar is, dat God nog in de hemel vertoeft, als Hij een Persoon en een Persoonlijkheid is met intelligentie en intellect, als het dan waar is, dat Hij mijn Vader is en de Schepper van alles wat er bestaat, als het dan waar is dat hij belang in mij stelt als zijn kind en als het dan Zijn wil is om mijn glorie en mijn verlossing teweeg te brengen, dan is het mijn taak om te werken voor mijn zaligheid. Wat bedoel ik eigenlijk met zaligheid? Daarmee bedoel ik niet, dat een mens hier kan komen en neerknielen en zeggen: ik geloof en daarmee gelijk naar de hemel kan gaan. Ik geloof helemaal niet, dat met één sprong een mens naar de hemel kan gaan. Ik geloof, dat het een geleidelijk proces is, zoals opvoeding een geleidelijk proces is. En onze verlossing gaat met kleine stukjes tegelijk, zoals onze kennis in kleine stukjes toeneemt. Wanneer de glorie Gods intelligentie is, dan moet ik intelligentie verkrijgen om gelijk Hem te worden. Wat is het dan, waar U Heiligen der Laatste Dagen in deze tijd voor werkt? U hoopt en bidt om onsterfelijkheid en het eeuwige leven. Het eeuwige leven wil ook zeggen, eeuwige vooruitgang en eeuwige vooruitgang wil niet alleen zeggen, een vooruitgang in het hebben van een nageslacht. Wij geloven in een eeuwige vooruitgang. Dat wil zeggen dat wij groeien, dat wij vooruitgaan in eeuwig-

heid. En innerlijke vooruitgang betekent meer dan alleen een nageslacht. Het betekent het toenemen in kennis en de macht, die met die kennis gepaard gaat. Het betekent het toenemen in intelligentie, het weten van wat God is. Het betekent het toenemen in al die dingen, die tezamen het Goddelijke maken. Wij geloven, dat wij in al die eeuwigheid geleidelijk aan meer gelijk Hem zullen worden. Wanneer wij meer gelijk Hem worden, zullen wij meer onze eigen lichamelijke behoeften kunnen controleren. Wij zullen met onze gezinnen in harmonie en vrede tezamen kunnen leven. Wij zullen in staat zijn om een huisgezin te vormen, dat in eeuwigheid zal kunnen bestaan. Ik zeg U wel, Heiligen der Laatste Dagen, dat geen man in de hoogste glorie in de hoogste graad van heerlijkheid kan komen zonder zijn vrouw. En geen vrouw kan deze hoogste graad bereiken zonder haar echtgenoot.

Wanneer het dan zo is, dat man en vrouw hier tezamen niet gelukkig zijn, dan offeren zij hun geluk in de eeuwigheid op. Wij moeten onze drift en onze tong kunnen beheersen. Wij moeten verkeerde gewoonten kunnen overwinnen en in staat zijn het evangelie van Jezus Christus daadwerkelijk thuis te kunnen leven. Nederigheid in het leven is onze basis. Wij moeten eerbaar en eerlijk zijn in alles wat wij doen. Wij kunnen heus niet op steelse wijze in de hemel binnenkomen. God heeft ons nu eenmaal bepaalde wetten gegeven, waaraan wij moeten voldoen en die wij moeten gehoorzamen, willen wij in de hemel komen. Daarom ben ik meer en meer een Mormoon geworden, omdat God aan mij de waarheid van het evangelie van Jezus Christus heeft geopenbaard. Met de apostel Paulus zeg ik: „wee mij wanneer ik het evangelie van Christus niet predik”. Paulus zei: „Ik heb een licht gezien en een stem gehoord, alle vervolgingen op aarde kunnen dat feit niet veranderen”. Toen hij later op de marsheuvel voor de Grieken stond zeide hij: „gij mannen van Athene, gij zijt te bijgelovig in vele dingen”. Hij zag daar de verschillende Goden, die ze voor zichzelf hadden gemaakt en daar zag hij een altaar met het opschrift: aan de onbekende God. Bij die gelegenheid zei hij tot de Grieken op de marsheuvel: „Diegen die gij in Uw onwetendheid aanbidt, die verkondig ik U. Ik ben een Mormoon, omdat ik geloof, dat de God die tot de Heiligen der Laatste Dagen spreekt, de God van deze Bijbel is. Wanneer ik U deze verklaringen geef, dan zeg ik niets aanmatigends. Ik geef het daarentegen in grote nederigheid. Wanneer ik U dit kan zeggen, dan bedenk ik hoe goed God voor mij is geweest. Zoals wij in een van onze gezangen zeggen, sta ik verbaasd over de liefde die Jezus ons gegeven heeft.

Nu moeten wij U, goede mensen in Holland, weer een tijdje achterlaten. De klok zegt dat ik moet eindigen. Mijn hart zegt mij, dat ik wel de hele dag tot U zou willen spreken. U bent een goed en wondervol volk. U reageert op hetgeen wij zeggen. Uw hart is als het ware in overeenstemming met het onze. Hoewel wij dezelfde taal niet spreken, begrijpen wij elkaar toch. Wanneer wij over de gehele kerk

reizen zoals wij moeten doen, ontmoeten wij mensen, die de meest verschillende talen in de wereld spreken. Waar wij ook komen en Heiligen der Laatste Dagen ontmoeten, daar is het de geest die telt. Ik ben een Heilige der Laatste Dagen, omdat ik mensen gelijk U ontmoet, die kunnen zeggen ik weet dat het evangelie van Jezus Christus waar is. Uw geloof ondersteunt mijn geloof. Ik bid om Uw God met geheel Uw hart lief te hebben, met Uw gehele macht en verstand. Bestudeert het evangelie meer en meer en leert er meer van. Maakt het een deel van Uw leven. Denkt er dan om, dat verlossing een steeds voortgaand proces is. Dat wij alleen door tot het einde toe te volharden, verlost kunnen worden. Maar de zaligheid die ik op het oog heb, is de zaligheid, die mij toestaat om in de aanwezigheid van God, onze Hemelse Vader terug te komen. In de tegenwoordigheid van Zijn Zoon, Mijn zaligmaker. En ik weet, dat tenzij ik mij van mijn zonden ontdoe, ik niet in Zijn tegenwoordigheid kan terugkeren. Want niets dat onrein is, kan het Koninkrijk des hemels binnengaan.

God zegene U, mijn broeders en zusters. Ik laat U een zegen. Een zegen, die ik U geef krachtens het priesterschap, dat ik in de Kerk draag. Ik zegen U, vaders en moeders, dat U Uw kinderen in welzijn moge doen opgroeien. Ik zegen U, man en vrouw, dat U elkander moogt liefhebben, dat het evangelie U moge helpen om Uw kleine zwakheden en verschillen te overkomen. Dat U hand in hand en hart aan hart in de tegenwoordigheid van God moogt terugkeren. Ik zegen U, dat U hulp en kracht moge ontvangen. Ik bid, dat nooit meer een oorlog in dit mooie land van U zal mogen komen.

ik U, dat U nederig zult mogen zijn en kunt volhouden tot het eind. Ik andere oorlog moge besparen. Dat wetenschap en vrede de aarde mogen bedekken, zoals het water de bodem de zee bedekt. En tenslotte zegen ik U, dat U nederig zult mogen zijn en kunt volhouden tot het eind. Ik laat U deze zegen krachtens het Heilig Melchizedekse Priesterschap en ik zeg U, dat de Geest des Heren deze middag met U is en elkeen van U is daar wel van doordrongen. Sommigen meer, sommigen minder. Deze geest pleit met ons om dichter tot de troon van God te komen, om de menselijke zwakheden van dit leven te kunnen overwinnen en om waardig te zijn zonen en dochteren van God genaamd te worden. Ik laat U deze zegen en ik geef U mijn getuigenis omtrent de waarheid van het evangelie. Ik zeg U nogmaals, dat ik een Mormoon ben, dat ik in aanraking ben geweest met deze macht, die de Heilige Geest is en door de macht van deze geest zeg ik U: dit is het Evangelie van Jezus Christus, dat hersteld is voor het welzijn van de gehele mensheid. Laten wij dan onze burens en vrienden daaromtrent vertellen, want het is de grootste en machtigste boodschap, die tot deze wereld is gekomen, sinds Jezus van de dood is opgestaan.

God zegene ons dan om dit alles te kunnen geloven en dat bid ik in de naam van Jezus Christus, Amen.

DE GESCHIEDENIS

van de Kerk van Jezus Christus van de
Heiligen der Laatste Dagen in Nederland

De Nederlandse Zending bestaat uit de Laterdaagse Heiligen, die in Nederland en Vlaams-België wonen. In deze tijd is zij in zeven districten verdeeld en wel: Amsterdam, Antwerpen, Arnhem, Groningen, Rotterdam, Den Haag en Utrecht. Het totaal aantal leden in de zending was volgens het officiële rapport van 31 december 1960: 4581, waaronder begrepen 138 dragers van het Aäronische Priesterschap onder de een en twintig jaren, 325 boven de een en twintig jaren en 193 dragers van het Melchizedekse Priesterschap.

In april 1840 werd een van de Apostelen van de kerk, Orson Hyde, op zending naar Jeruzalem geroepen. Hij kwam te Rotterdam aan in juni 1841, op weg naar Palestina. Gedurende zijn kort verblijf in die stad, maakt hij kennis met een Joodse Rabbijn, aan wie hij het doel van zijn voorgenomen reis naar het Heilige Land verklaarde en aan wie hij zijn getuigenis gaf van het herstelde evangelie. Aldus was Orson Hyde de eerste Heilige der Laatste Dagen, de eerste Elder, die de volheid van het evangelie zowel op het vasteland van Europa als in het ver verwijderde Azië, onder de volken van het costen, predikte. Ofschoon Holland van tijd tot tijd door Elders van de Kerk werd bezocht, die tussen Engeland en Duitsland, Zwitserland en Scandinavië heen en weer reisden, weet men niet of zij enige poging deden om op hun doorreis het herstelde evangelie aan de inwoners van Nederland te prediken. Dit geschiedde eerst in de lente van 1861, toen Elders Paul Augustus Schettler en A. Wieggers van der Woude werden aangesteld om het evangelie in Nederland te verkondigen. Deze beide Elders, tezamen met andere zendelingen, die in dezelfde tijd werden geroepen om het evangelie in de Verenigde Staten en Europa te prediken, verlieten Salt Lake de 23ste april 1861 en kwamen de 5de augustus te Rotterdam aan. Elder Schettler was van geboorte een Duitser. De 13de augustus 1837 geboren, emigreerde hij in 1858 naar Amerika, werd in 1860 te New-York tot het Mormonisme bekeerd en verhuisde spoedig daarna naar Utah. Elder van der Woude, in Nederland geboren en een scheepsgezagvoerder, werd in 1852 in Cardiff, Wales, lid van de Kerk en emigreerde naar Utah.

Na een week in Rotterdam te zijn verbleven, gingen de Elders Schettler en van der Woude naar Amsterdam, alwaar zij hun zendingswerk aanvingen. Elder van der Woude ging spoedig daarna naar Friesland om

een bezoek aan zijn verwanten te brengen. De 1ste oktober 1861 doopte hij drie personen, inwoners van Broek, bij Akkerwoude. Twee van hen waren familie van Elder v. d. Woude. Deze mensen waren de eerste vruchten van de verkondiging van het herstelde evangelie in Nederland. Op 1 oktober werd door de Kerk een monument opgericht op de plaats, waar deze doop was voltrokken.

Inmiddels arbeidde Elder Schettler getrouw in Amsterdam en de 23ste december 1861 doopte hij in die stad drie personen. Weldra breidden de beide Elders hun zendingsarbeid tot andere provincies uit en na in Amsterdam 14 personen te hebben gedoopt, organiseerden zij de eerste gemeente van de Kerk in die stad, in het voorjaar van 1862. In 1862 werden vijftien personen in Nederland gedoopt. Deze, tezamen met de zes, die het voorgaande jaar waren gedoopt, brachten het totaal aantal leden in Nederland aan het einde van 1862, op 21 personen. In oktober 1863 bracht John L. Smith, die over de Zwitsers-Duitse zending presideerde, een bezoek aan Nederland, dat toen van genoemde zending deel uitmaakte. Gedurende zijn bezoek werden een aantal mensen gedoopt.

Onder de eerste bekeerlingen in Nederland was Timotheüs Mets, die later een vooraanstaande plaats in de Kerk innam. Naarmate het bekeringswerk in 1863 voortging, door Elder van der Woude en anderen verricht, werden meer bekeerlingen gemaakt en gedoopt in Gorkum, Leeuwarden, Rotterdam, Werkendam en Heukelom. In september 1862 werd Elder Paul Schettler naar Bazil, Zwitserland, overgeplaatst, terwijl Elder v. d. Woude zijn zendingswerk in Nederland tot 1 juni 1863 voortzette. In oktober 1864 kwam Elder Joseph Weiler als zendeling in Rotterdam aan. Bij zijn aankomst vond hij 25 personen, die tot de Kerk behoorden. In de zomer van 1864 emigreerde het eerste, georganiseerde gezelschap naar Utah, 61 in getal — mannen, vrouwen en kinderen. Toen Apostel Orson Pratt en Elder William W. Ritter in januari 1865 op hun reis naar Oostenrijk door Nederland kwamen, troffen zij Joseph Weiler ernstig ziek aan, door typhus aangetast, ten huize van Timotheüs Mets, de presiderende Elder van de kleine gemeente in Rotterdam.

De eerste, geregelde Kerkconferentie in Nederland werd de 22ste oktober 1865 te Gorkum gehouden, dat toen ongeveer 8000 inwoners telde. In die tijd waren er drie georganiseerde gemeenten in de Kerk in Nederland, namelijk in Amsterdam, Rotterdam en Gorkum. Tijdens die conferentie werden belangrijke zaken afgehandeld; Willem Verhey werd tot Ouderling geordend en aangewezen om in Nederland zendingswerk te doen. Ongeveer in dezelfde tijd werden andere broeders, in Nederland geboortig, in het Priesterschap opgenomen.

Op 1 november 1864 werden de gemeenten van de Kerk in Nederland van de Zwitsers-Duitse zending afgescheiden en als een afzonderlijke zending georganiseerd, bekend onder de naam Nederlandse Zending.

In 1891 werd België bij de Nederlandse Zending gevoegd, waarna de zendelingen onder de Nederlanders, Duitsers en Fransen werkten. Intussen werden andere Elders geroepen om in de zending te arbeiden; tractaten in de Nederlandse en Franse taal werden gepubliceerd en Duitse Kerkliteratuur circuleerde onder de heiligen en hun vrienden in Nederland. Francis A. Brown, die in maart 1867 Joseph Weiler als President van de Nederlandse Zending opvolgde, begon aan een succesrijke zendingsarbeid in Nederland. Dat jaar werd „De Stem tot Waarschuwing” uit het Duits vertaald en in het Nederlands uitgegeven. In 1896 verscheen in de Nederlandse Zending een periodiek, getiteld „De Ster”.

De eerste editie van Het Boek van Mormon werd in 1890 in het Nederlands gepubliceerd. Toen Elder John W. F. Volker (de vader van de tegenwoordige Zendingspresident J. Henry Volker) in 1885 op zijn tweede zending werd geroepen om over de Nederlandse Zending te presideren, werd hem tevens de eerste vertaling van het Boek van Mormon opgedragen. Dit, met zijn zendingsarbeid, kostte hem vier jaren. Hij liet de vertaling bij zijn opvolger, President Francis A. Brown, achter, die haar uitgaf.

Toen de eerste opslag in 1907 was uitgeput, vertaalde President Sylvester Q. Cannon, door Elder William de Bry geassisteerd, het boek opnieuw, bracht hier en daar verbeteringen aan en publiceerde de tweede editie in 1909. Dat was in de tijd, dat President J. Henry Volker, de tegenwoordige Zendingspresident, op zijn eerste zending was.

België, dat van 1891 tot 1923 een deel van de Nederlandse Zending vormde, werd in laatst genoemd jaar bij de Franse Zending gevoegd. Sedert die tijd heeft de Nederlandse Zending zich opnieuw uitgebreid tot het Vlaams sprekende deel van België, Antwerpen, Mechelen, Gent en Oostende omvattende. Het Vlaamse gedeelte van België bevat 55 % van de Belgische bevolking.

De onderorganisaties van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben, met de gemeenten en districten, van de zendelingen door de jaren heen grote zorg gehad en de Nederlandse Zending heeft in dat opzicht altijd een voorname plaats in de Kerk ingenomen. Tot 1960 stonden de meeste gemeenten, districten en onderorganisaties onder leiding van de zendelingen, doch op last van het Eerste Presidentschap van de Kerk, werd die toestand veranderd en de leiding in handen van lokale leden gelegd.

Een belangrijke stap in de vooruitgang van de Kerk in Nederland, was de officiële erkenning van de Kerk door de regering op 23 augustus 1955. Dit gaf de zending dezelfde rechten en voorrechten als alle andere kerken. Ofschoon reeds eerder verzoeken waren gedaan, was dit de eerste maal, dat een verzoek werd ingewilligd. Deze erkenning kwam tot stand door het werk van een jong rechtsgeleerde, Johannes Patty genaamd. Deze kwam met de Kerk in aanraking door het zendingswerk

van twee zusters, die toen op het Hoofdkantoor in Den Haag werkten. Zuster Daryl van Dam en Zuster Maurine Sieverts. Zij kwamen met tractaten aan zijn deur en van die tijd af maakte hij een diepgaande studie van de Kerk. Ofschoon hij tot dusver niet tot kerk is toegetreden, bood hij de Kerk vele malen zijn diensten aan en gaf haar die ook, zonder daar ooit enige vergoeding, hoe dan ook, voor te vragen. Het was de heer Patty, die nauwlettend ons verzoek in 't oog hield gedurende de zes maanden, dat het proces duurde.

Een ander belangrijke mijlpaal in de geschiedenis van de Nederlandse Zending en van de Kerk zal de vestiging op zondag 12 maart 1960 te Rotterdam van de eerste Ring van de Kerk zijn, waar geen Engels wordt gesproken en welke de eerste zal wezen op het Europese vaste land. Deze organisatie zal plaats vinden onder leiding van Elder Hugh B. Brown van de Raad der Twaalf Apostelen, geassisteerd door Elders Alvin R. Dyer en Nathan Eldon Tanner; Assistenten van de Raad der Twaalven. President J. Henry Volker, van de Nederlandse Zending, zal tevens de nodige assistentie ter oriëntering verlenen.

Deze geschiedenis werd hoofdzakelijk ontleend aan een artikel van de hand van Andrew Jensen, de Assistent Kerkelijk Historicus in 1930, met enkele herzieningen, toevoegingen en weglatingen, door Elder Hoyt W. Brewster Jr. in 1960.

Hier volgen de namen van de Elders, die over de Nederlandse Zending hebben gepresideerd:

1. Paul Augustus Schettler	1861—1862
2. A. W. van der Woude	1862—1863
3. Samuel Mets	1863—1864
4. Joseph Weiler	1864—1867
5. Francis A. Brown	1867
6. Marcus Holling	1867—1869
7. Jan F. Krumperman	(ad int.) 1869—1871
8. Sybren van Dijk	1871—1874
9. Dirk Bockholt	1874—1875
10. Peter J. Lammers	1875—1877
11. Johannes Hansink	(ad int.) 1877
12. Bernhard H. Schettler	1877—1878
13. Fredrik Peters	(ad int.) 1878—1880
14. Sijbren van Dijk (2)	1880—1882
15. Zwier W. Koldewijn	(ad int.) 1882
16. Peter J. Lammers (2)	1882—1884
17. Zwier W. Koldewijn (2)	1884—1885
18. John W. F. Volker	1885—1889
19. Francis A. Brown (2)	1889—1891
20. Timotheüs Mets	1891—1892

21.	Alfred L. Farrell	1892—1893
22.	Edwin Bennion	1893—1895
23.	Asa W. Judd	1895—1896
24.	Geroge S. Spencer	1896
25.	Frederick Pieper	1896—1897
26.	Alfred L. Farrell (2)	1897—1900
27.	Sylvester Q. Cannon	1900—1902
28.	Willard T. Cannon	1902—1905
29.	Jacob H. Trainer	1905—1906
30.	Alexander Nibley	1906—1907
31.	Sylvester Q. Cannon (2)	1907—1909
32.	James H. Walker (ad int.)	1909
33.	Brigham G. Thatcher	1909—1911
34.	Roscoe W. Eardly	1911—1913
35.	Thomas C. Hair (ad int.)	1913—1914
36.	LeGrand Richards	1914—1916
37.	John A. Butterworth	1916—1920
38.	John P. Lillywhite	1920—1923
39.	Charles S. Hyde	1923—1926
40.	John P. Lillywhite (2)	1926—1929
41.	Frank I. Kooyman	1929—1933
42.	T. Edgar Lyon	1933—1937
43.	Franklin J. Murdock	1937—1939
44.	J. Schip aan boord Sr.	1939—1946
45.	Cornelius Zappey	1946—1949
46.	John P. Lillywhite (3)	1949—1952
47.	Don W. Rapiet (ad int.)	1952
48.	Donovan van Dam	1952—1956
49.	Rulon J. Sperry	1956—1960
50.	J. Henry Volker	1960—

Niet kennen het eeuwige is verwarring en ellende.

Eeuwigheid kennen is zielegrootheid.

Zielegrootheid is gerechtigheid.

Gerechtigheid is koningschap.

Tan Teh Tsjing.

GELUKWENSEN

van de vroegere Zendingspresident Don van Dam en Zuster Ada van Dam

Geliefde President en Zuster Volker:

Deze week zal het oog van de Kerk op onze geliefde Nederlandse Zending zijn gericht en wij allen bieden U gelukwensen aan bij de instelling van de nieuwe Ring — de eerste op het Europees Vasteland! Wij verheugen ons daar zeer over en wij zijn er heel, heel dankbaar voor. Onze gedachten, harten en gebeden zullen dit weekeinde bij U zijn en wij zullen met spanning uitzien naar elk nieuws omtrent deze belangrijke gebeurtenis.

Het is voor ons thuis hier werkelijk een sensatie om het geweldige werk te zien, dat in de zendingsvelden in de gehele wereld wordt verricht. Het is bijna adembenemend. Gelijk U op Uw aardige Kerstkaart schreef: „Het lijkt hier op het kantoor wel een verkiezings campagne. Wij weten hoe opwindend dit is — en zo veel voldoening en beloning schenkend. Het evangelie brengt degenen, die het aannemen, een geheel nieuw leven; wij weten van hun dankbaarheid en hun zegeningen. Wij wensen, dat U weet, dat U onze steun, belangstelling en gebeden met U heeft in alles wat U doet. Wij horen heel goede berichten omtrent U; wij zijn blij om U en zijn trots op U.

Het verheugt ons, dat Elder en Zuster Hugh B. Brown bij U zullen zijn. Vele jaren reeds zijn zij onze vereerde en zeer bewonderde vrienden. Wees zo goed en breng hun onze warmste, persoonlijke wensen en liefde over. U zult hun gezelschap hogelijk waarderen. Zij behoren tot 's-werelds meest uitverkoren mensen.

U bent daar nu langer dan een jaar en wij weten, dat het een aan gebeurtenissen rijk jaar voor U is geweest. Het is weer bijna tulpentijd in Holland en wij behoeven onze ogen maar te sluiten om ons de schoonheid daarvan voor de geest te halen. Wat hebben wij Holland en zijn mensen lief gehad — en zijn zendelingen en leden! Die jaren zullen voor ieder lid van ons gezin in dierbare herinnering worden gehouden. Wij hopen, dat het U beiden goed is gegaan en dat Uw geliefden hier thuis alle wel zijn. Wij hopen, dat sommigen van hen U kunnen bezoeken, terwijl U daar bent. Mijn zuster en haar man kwamen naar Europa en brachten enige dagen in Holland door. Het was voor ons een belevens om hen die week naar onze vergaderingen en conferenties mede te nemen en hun enige schoonheden van dat grote kleine land te tonen.

Wij willen U slechts laten weten, dat met het vormen van uw nieuwe ring, onze gedachten en gebeden de mijlen, die ons van elkander scheiden, zullen overbruggen.

Met vriendelijke groet,
Don en Ada Van Dam.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND

Alkema, Marten Peter; 19 februari 1961.

GEDOOPT IN DE VERSCHILLENDE PLAATSEN

Amsterdam

Lippinkhof, Catharina Cornelia; 10 februari 1961.

de Ruiter, Johannes; 24 februari 1961.

de Ruiter, Hendrika; 24 februari 1961.

de Ruiter, Johannes; 24 februari 1961.

de Ruiter, Hermine; 24 februari 1961.

Dekker, Gwenda Maureen; 13 maart 1961.

Dekker, Tineke; 13 maart 1961.

ter Meer, Robert; 9 maart 1961.

van Zanten, Louise Evelen; 13 februari 1961.

van 't Schip, Paulus Marinus; 5 maart 1961.

Bodeman, Catharina Alida; 6 maart 1961.

De Gruyter, Hilda Eveline; 7 maart 1961.

Amersfoort

Ridderbroek, Willi Jaantje; 15 januari 1961.

van Dijk, Arend Everardus; 10 maart 1961.

Apeldoorn

Leuven, Johannes Bernardus; 19 maart 1961.

Leuven, Theodorus; 19 maart 1961.

Leuven, Laurens Theodorus; 19 maart 1961.

Leuven, Berendina Hendrika; 19 maart 1961.

Arnhem

Hardeman, Celia; 19 maart 1961.

Hardeman, Gijsbert; 19 maart 1961.

Jansen, Hendrik Gehardus Jan; 19 maart 1961.

Den Haag

Meinice, Charlotte Maria; 8 februari 1961.

Tooneman, Neeltje; 7 maart 1961.

Den Helder

Bak, Willem Frederik; 18 maart 1961.

Dordrecht

Kruithof, Hugo; 30 november 1960.

Schulders, Johannes George; 20 maart 1961.

Enschede

Hofte, Johan; 18 maart 1961.

Smith, Everts; 17 maart 1961.

Hofte, Gerredina Margaretha Johanna; 2 maart 1961.

Bijnen, Esther; 4 maart 1961.

Bijnen, Lambertus Jacob Antonius; 4 maart 1961.

Hesselink, Gerhardes Johannes; 1 maart 1961.

Eindhoven

van den Broek, Johanna Margaretha; 11 februari 1961.

Groningen

Weening, Jacob; 4 maart 1961.

Pruim, Froukje; 18 maart 1961.

van Deursen, Tino; 9 maart 1961.

van Deursen, Minorf; 9 maart 1961.

van Deursen, Frederikus; 9 maart 1961.

van Deursen, Elsy Margaretha; 9 maart 1961.

van Deursen, Johanna Margaretha; 9 maart 1961.

van Deursen, Frederikus Jacobus; 9 maart 1961.

Pruim, Pieter; 4 maart 1961.

Pruim, Pieter; 4 maart 1961.

Pruim, Albert; 4 maart 1961.

Pruim, Cornelus; 4 maart 1961.

Haarlem

Sontag, Tientje Corrie; 24 februari 1961.

Sontag, Friedrich Wilhelm Raimund; 24 februari 1961.

van den Broek, Amelia Maria; 16 maart 1961.

van den Broek, Reinhard; 16 maart 1961.

Hoogerbeets, Hermina Gezina; 3 maart 1961.

de Graaf, Gerrie Johanne; 3 maart 1961.

Gent

De Rudder, Alfons Marie; 10 maart 1961.

Hilversum

van Nieuwkerk, Hendrik Dirk; 23 februari 1961.

Louwerens, Francisca Albertina; 23 februari 1961.

Leiden

Sommeling, Johanna Jacoba; 15 maart 1961.

Elfert, Marius Friedrich; 15 maart 1961.

Dekker, Jantje; 3 maart 1961.

Mechelen

Aerts, Rodolphe; 15 maart 1961.

Rotterdam Noord

Borghans, Klasina Jakoba; 10 maart 1961.

Verweij, Cornelia; 10 maart 1961.

Rotterdam Zuid

Twijssel, Cherie; 16 maart 1961.

Utrecht

Van Es, Gerard Albertus Johannes Jacobus; 1 maart 1961.

Van Es, Robert Antonius; 1 maart 1961.

Van Es, Frederika; 1 maart 1961.

IJmuiden

De Vries, Elizabeth Cornelia; 3 maart 1961.

Zwolle

Leepel, Rita; 4 maart 1961.

Leepel, Otille Ernstine; 4 maart 1961.

Leepel, Fanny Elisabeth; 4 maart 1961.

Leepel, Petrus Alexander; 4 maart 1961.

Leepel, Frits; 4 maart 1961.

VERHOGINGEN EN VERORDENINGEN IN HET PRESIDENTSCHAP

Amersfoort

van Wijngaarden, Durk; 19 maart 1961 als leraar.

Swarts, René Alexander; 5 maart 1961 als priester.

Antwerpen

Janssens, Sylvian Maria Jacobus Albertus; 19 maart 1961 als diaken.

Arnhem

Ekelmans, Albert Johannes; 22 januari 1961 als leraar.

Dordrecht

Friedl, Helmut; 26 februari 1961 als priester.

Eindhoven

van Es, Roelof; 11 december 1960 als leraar.

Dobber, Gijsbertus; 26 februari 1961 als leraar.

Den Haag

Van Zwet, Franciscus Marius; 19 februari 1961 als priester.

Mooij, Johan Willem Arnold; 18 december 1960 als priester.

van Lottum, Theo; 12 februari 1961 als leraar.

Nijenhuis, Ward Christian; 18 december 1960 als priester.

Haarlem

Vreven, Antonie August; 15 januari 1961 als leraar.

Hilversum

Scholte, Willem Johannes Hendrikus; 19 maart 1961 als leraar.

Scholte, Johannes Willem Hendrikus; 19 maart 1961 als leraar.

van Nieuwkerk, Hendrik Dirk; 19 maart 1961 als diaken.

van Ginkel, Robert Willem; 19 maart 1961 als leraar.

Scholte, Gerard; 19 maart 1961 als leraar.

Groningen

Pruim, Romke; 26 februari 1961 als diaken.

Bathoorn, Jantienes; 5 februari 1961 als leraar.

Mechelen

Aerts, Rodolphe; 19 maart 1961 als diaken.

Nijmegen

Leenders, Gerardus Hubertus; 5 maart 1961 als diaken.

Rotterdam Zuid

Van Os, Theodorus Arnouldus; 25 februari 1961 als diaken.

Rotterdam Noord

Wiessenhaan, Harry; 5 maart 1961 als diaken.

Gent

Dutré, Gustaaf Louie; 5 maart 1961 als diaken.

De Waele, Robert, René Marie; 5 maart 1961 als diaken.

D'Hoore, Roger André; 5 maart 1961 als diaken.

OVERLEDEN

Hoebee, Hendrika; op 17 maart 1961 te Dordrecht.

OVERGEPLAATST

Hiatt, Ray L.; van Rotterdam Zuid naar Den Haag, Hoofdkantoor.

v. Drimmelen, David; van Gent als reizende zendeling.

Warner, Keith; van Amsterdam naar Rotterdam Zuid.

Bush, Robert; van reizende zendeling naar Amsterdam.

Anderson, George; van reizende zendeling naar Amsterdam.

De Haan, Eldon; van Haarlem naar Hoofdkantoor.

Jensen, Joseph; van Zendingsschool naar Haarlem.

van Leeuwen, Boyd; van Zendingsschool naar Enschede.

Packer, Lyle; van Enschede naar Enschede.

Westra, Janet; van Hoofdkantoor naar Rotterdam Noord.

Parker, Karen; van Hoofdkantoor naar Rotterdam Noord.

MacKay, James; van Den Haag naar Leeuwarden.

van Leuven, Ross; van Leeuwarden naar Den Haag.

Peterson, Dennis; als Reizende Zendeling.

Dalebout, Dennis; van Antwerpen naar Gent.

Nordhoff, Louis; van Amsterdam naar Antwerpen.

Peterson, Richard; van Zeist naar Almelo.

Buma, Grant; van Almelo naar Zeist.

Hartman, Earl; van Vlissingen naar Zaandam.

Dallof, Terry; van Enschede naar Den Haag.

Warnock, Richard; van Tilburg naar Gent.

Rackham, Lawrence; van Den Haag naar Tilburg.

Griffin, Lynn; van Sneek naar Gent.

v. Blankenstein, Cornelius; van Alkmaar naar Sneek.

Sieverts, Bruce; van Den Haag naar Alkmaar.

Carr, Lloyd; van Zendingsschool naar Den Haag.

Wallwork, Leland; van Arnhem naar Gouda.

Brague, James; van Zendingsschool naar Gouda.

Johnson, Alvin; van Den Haag naar Arnhem.

Ray, Joan; van Rotterdam Zuid naar Hoofdkantoor.

Barney, Barbara; van Hoofdkantoor naar Rotterdam Zuid.

Fuhriman, Carole; van Hoofdkantoor naar Den Haag.

Decker, Willy; van Amsterdam naar Den Haag.

Vonk, Nannette; van Zendingsschool naar Amsterdam.

Frier, Walter; van Amsterdam naar Den Haag.

Fullmer, George; van Den Haag naar Amsterdam.

van Uiter, Raymond; van Delft naar Enschede.

Packer, Lyle; van Enschede naar Delft.

Davel, John; van Amersfoort naar Eindhoven.

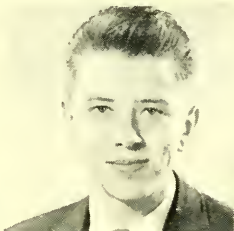
Nelson, Gerald; van Eindhoven naar Amersfoort.

AANGEKOMEN

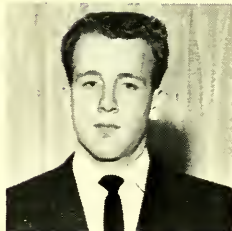
Vonk, Marguerite Nannette; van Salt Lake City, Utah.
 Carr, Lloyd Byron; van Centerville, Utah.
 Overdiek, Marinus Albertus; van Ogden, Utah.
 Brague, James Royal, van Riverside, California.
 Fullmer, George Edward; van Brigham City, Utah.

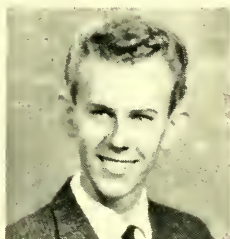
George Edward Fullmer

Lloyd Byron Carr

James Royal Brague

Marinus A Overdiek

Marguerite N. Vonk

VERTROKKEN

Brewster Jr., Hoyt William; Aangekomen 16 julie 1958. Vertrokken 18 maart 1961.
 Werkzaam geweest: Amsterdam, Apeldoorn, Zeist als Gemeente President, Rotterdam als Districts President en Hoofdkantoor als 2e Raadgever in het Nederlandse Zendingsbestuur.

Kruyer, Jan; Aangekomen 9 september 1958. Vertrokken 8 maart 1961.
 Werkzaam geweest: Amsterdam, Rotterdam, Groningen als Districts President. Leiden als Gemeente President, Den Haag als publicatie secretaris.

Baak, Marinus W.; Aangekomen 13 maart 1959. Vertrokken 8 maart 1961.
 Werkzaam geweest: Haarlem, Gent, Utrecht, Alkmaar, Rotterdam en Vlissingen.

Butler, Val Dean; Aangekomen 9 september 1958. Vertrokken 8 maart 1961.
 Werkzaam geweest: Haarlem, Amsterdam, Rotterdam, Schiedam, Gent, Zeist, Breda, Den Haag als reizende zendeling.

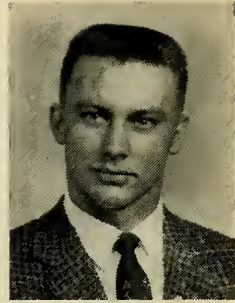
Schaffer, Edward J.; Aangekomen 9 september 1958. Vertrokken 8 maart 1961.
 Werkzaam geweest: IJmuiden, Delft, Oostende, Rotterdam, Dordrecht, Den Haag als leraar van de zendelingen school.

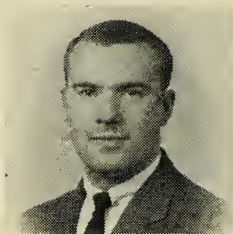
Hoyt W. Brewstee Jr.

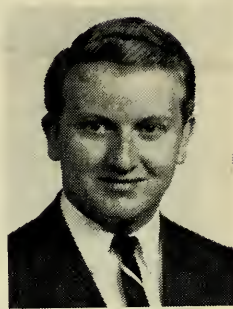
Jan Kruyer

Val Dean Butler

Marinus W. Baak

Edward J. Schaffer

Wie heeft ze?

Broeder T. Rosema, Ridderschapslaan 27 te Zeist, President van de Zeister Gemeente, mist enige nummers van „De Ster”. Zij, die de volgende nummers overcompleteet mochten hebben, zullen hem zeer verplichten, indien zij deze aan hem willen afstaan. Het zijn:

1950
Januari
Mei
Juni
September
Oktober
November

1951
Februari

1952
Maart
April
Mei
Juni

Inhoudsopgaven van 1950 en 1952.

MET GEHEEL UW HART door Frank S. Wise

Jeremia schreef aan de mensen van Juda, die door Nebucadnezar gevangelijk van Jeruzalem naar Babylon waren gevoerd. Het woord des Heren was er een van waarschuwing zo wel als van hoop. Het hield echter geen belofte van onmiddellijke bevrijding in. In feite werd er speciaal in gezegd, dat zeventig jaren voorbij moesten gaan, alvorens zij konden verwachten naar huis terug te keren. De Heer moedigde hen aan zich aan de omstandigheden aan te passen en in sterkte en aantal toe te nemen voor de tijd van hun bevrijding. De Here waarschuwde hen vervolgens het geloof trouw te blijven en gaf toen deze verdere belofte: „En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw gansche hart”. (Jeremia 29 : 13)

Dit is niet de enige passage in de heilige schrift waar de mens wordt aangemoedigd God te zoeken. Verscheidene keren, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament komt zij voor. Maar in dit geval wordt onze aandacht in 't bijzonder gevestigd op het feit, dat aan deze belofte een voorwaarde is verbonden, die noch gewoon, noch gemakkelijk na te komen is.

Deze profetische mededeling uit Jeremia's pen is voor ons heden ten dage van geweldige betekenis in onze persoonlijke betrekking tot God, onze reputatie in de Kerk en onze houding tegenover het leven, in het bijzonder waar onze waarden in het leiden van dat leven op zijn gericht. Dit alles heeft te maken met deze onverbidelijke voorwaarde: „...met geheel uw hart”.

Dat woordje *geheel* heeft ongetwijfeld een geweldige betekenis in deze tekst en als wij eerlijk tegenover onszelf zijn, zullen wij mogelijk wel toegeven, dat een letterlijke opvolging van deze aansporing in de jachtige wereld, waarin wij nu leven, bijkans onbereikbaar is. In de eerste plaats zal er omtrent de juiste betekenis van het woord *geheel* waarschijnlijk wel verschil van mening zijn. Is er mogelijk niet enig voorbehoud of een achterdeurtje? Bedoelt de Here nu werkelijk *geheel*? Vraagt Hij *alles*? Verwacht Hij, dat *niets* zal worden achtergehouden? Volgens het woordenboek betekent het woord: „Helemaal”, „totaal”, het „meest mogelijke”. Er schijnt weinig twijfel te zijn aan wat de Here bedoelde! Wellicht mogen wij deze belofte bezien in verband met ons werk in de Kerk.

Zij, die ijverig arbeiden in de Kerk, zullen de eersten zijn om te erkennen, dat zij gelukkig zijn in het werk. Het schijnt wel alsof dat geluk en het getuigenis van het Evangelie recht evenredig kunnen toenemen met de last die wij dragen. Anderzijds staan zij, die alleen maar lid zijn in naam, koud tegenover de Kerk, oefenen soms kritiek op de leiders uit en voelen zich ongelukkig en onzeker in het Evangelie. Maar voor de vele duizenden onder ons, die, waar dan ook, zich tussen die twee uitersten bewegen, kan het woord van Jeremia van grote betekenis

zijn. Want wij onderschrijven zonder aarzelen de leerstellingen van de Kerk. Met onze getuigenis dat Joseph Smith een waar profeet was, valt niet te schipperen en wij geloven, dat zij, die achtereenvolgens de Kerk hebben geleid, eveneens de profetenmantel hebben gedragen. Wij betalen een eerlijke tiende en voldoen uit onze middelen vrijwillig aan andere vereisten, zoals vastoffers, welvaart, bouwfonds, enz. Wij zijn er trots op, dat wij een functie in de Kerk hebben en streven er naar al onze vergaderingen geregeld te bezoeken. Er zijn nog vele andere dingen, waardoor een soliede Heilige wordt gekenmerkt, maar wij zullen voor het ogenblik hiermede volstaan. Met deze kenmerken voor ogen, moeten wij onszelf eens in een ander opzicht bezien. Niet alleen wat de hoeveelheid werk betreft, die wij verzetten, maar ook de hoedanigheid ervan. Wij doen wel al die dingen, maar met hoeveel energie? Met hoeveel ernst? Met hoeveel hart en toewijding? Neem bijvoorbeeld eens het werk in de Zondagsschool, een zaak van enorm belang.

Wanneer wij het in onze positie daar een beetje moeilijk hebben en wij vragen om een gemakkelijker opdracht, is dat dan dienstbetoon met *geheel* ons hart?

Wanneer wij onze les slecht geven, omdat wij ons niet hebben voorbereid, is dat werken met *geheel* ons hart?

Wanneer wij voor een vergadering staan zonder ons program tot in details te hebben uitgewerkt en geen overleg hebben gepleegd met hen, die deel moeten nemen, betekent dat leiden met *geheel* ons hart?

Wanneer wij haastig enig materiaal voor een 2½ minuut-toespraak bijeen harken en dit stroef gaan voorlezen op het podium, is dat *spreken* met geheel ons hart?

Wanneer wij geen vergaderingen bijwonen, is dat *medewerken* met *geheel* ons hart?

Wanneer onze gedachten zich met dingen bezig houden en wij onnodig zitten te fluisteren gedurende het rond dienen van het Avondmaal, is dat *onze godsdienstplichten* vervullen met *geheel* ons hart?

Wanneer wij des zondags uit de Kerk komend, enig werk doen, dat op een andere dag gedaan behoort te worden, is dat de *Sabbat heiligen* met *geheel* ons hart?

Toch zoeken wij allen nog steeds God in ons hart. Het schijnt wel, dat de woorden des Heren door Zijn profeet Jeremia ons aanmoedigen om uiterlijk dienstbetoon, middelmatig werk, voorbereiding-in-de-laatste-minuut, gebrek aan eerbied, het in den blinde verlaten van onze post en ontheiligen van de Sabbat uit ons leven te bannen. Wilt gij (met mij) samen gaan in het voornaamste zoeken aller tijden — het zoeken van God en met mij delen in de vreugde van het Hem vinden? Want het is de Here die spreekt, juist zoals Hij vele jaren geleden tot Juda sprak, zeggende dat om Hem te vinden, onze pogingen volledig moeten zijn, onze toewijding volkomen en ons zoeken gedaan moet worden met *geheel* ons hart.